

Влада на Република Северна Македонија
Бр.4401-17/76

З А П И С Н И К
од Седумдесет и шестата седница на Владата на Република Северна
Македонија, одржана на 13 јули 2020 година

Скопје, јули 2020 година

З А П И С Н И К
од Седумдесет и шестата седница на Владата на Република Северна
Македонија, одржана на 13 јули 2020 година

Седницата на Владата на Република Северна Македонија што се одржа преку видео конференциска врска со употреба на интернет комуникација започна во 14:15 часот.

Со седницата претседаваше претседателот на Владата на Република Северна Македонија, Оливер Спасовски.

На седницата учествуваа заменикот на претседателот на Владата на Република Северна Македонија и министер за одбрана, м-р Радмила Шекеринска-Јанковска, заменикот на претседателот на Владата на Република Северна Македонија, задолжен за економски прашања и за координација со економските ресори, Мила Царовска, членовите на Владата на Република Северна Македонија д-р Рената Дескоска, министер за правда, м-р Никола Димитров, министер за надворешни работи, д-р Нина Ангеловска, министер за финансии, д-р Венко Филипче, министер за здравство, Горан Милевски, министер за локална самоуправа, Хусни Исмаили, министер за култура, Дамјан Манчевски, министер за информатичко општество и администрација, м-р Горан Сугарески, министер за транспорт и врски, Насер Нуредини, министер за животна средина и просторно планирање, Роберт Поповски, министер без ресор, задолжен за комуникации, отчетност и транспарентност, Едмонд Адеми, министер без ресор, задолжен за дијаспора, Елвин Хасан, министер без ресор, задолжен за странски инвестиции, Зорица Апостолска министер без ресор, задолжен за странски инвестиции и Хисен Џемаили, министер без ресор, задолжен за регулатива за подобрување на инвестициската клима за домашните претпријатија, како и генералниот секретар на Владата на Република Северна Македонија, д-р Драги Рашковски и заменикот на генералниот секретар на Владата на Република Северна Македонија, Тахир Хани.

На седницата учествуваше и Лила Пејчиновска-Миладиновска, секретар на Секретаријатот за законодавство.

Покрај членовите на Владата на Република Северна Македонија на седницата учествуваа и Благе Цветковиќ, заменик на министерот за земјоделство, шумарство и водостопанство, Ѓонул Бајрактар, заменик на министерот за труд и социјална политика и Владимир Лазовски, заменик на министерот за култура, како и Лириим Шабани, државен секретар во Министерството за политички систем и односи меѓу заедниците.

На седницата учествуваше и Пеце Мирчески, директор на Службата за општи и заеднички работи на Владата на Република Северна Македонија.

На седницата не учествуваа заменикот на претседателот на Владата на Република Северна Македонија, задолжен за европски прашања, д-р Бујар Османи, заменикот на претседателот на Владата на Република Северна Македонија и министер за

политички систем и односи меѓу заедниците, Садула Дураки, членовите на Владата на Република Северна Македонија, м-р Наќе Чулев, министер за внатрешни работи, м-р Крешник Бектеши, министер за економија, Трајан Димковски, министер за земјоделство, шумарство и водостопанство, д-р Арбер Адеми, министер за образование и наука, Музафер Бајрам, министер без ресор, задолжен за имплементација на Националната стратегија за подобрување на состојбата на Ромите во Република Северна Македонија и д-р Бардул Даути, министер без ресор, задолжен за странски инвестиции.

*

* *

Врз основа на Предлогот на дневниот ред и предлозите што беа поднесени на седницата, Владата го утврди следниов

ДНЕВЕН РЕД

✓ **Усвојување на Записникот од 75-та седница на Владата на Република Северна Македонија, одржана на 8 јули 2020 година**

1. Записник од Деведесет и четвртиот состанок на Главниот координативен кризен штаб за обезбедување целосна координација во врска со спречување на внесување и ширење на Коронавирус COVID-19, одржан на 9 јули 2020 година
2. Записник од Деведесет и петтиот состанок на Главниот координативен кризен штаб за обезбедување целосна координација во врска со спречување на внесување и ширење на Коронавирус COVID-19, одржан на 10 јули 2020 година
3. Записник од Деведесет и шестиот состанок на Главниот координативен кризен штаб за обезбедување целосна координација во врска со спречување на внесување и ширење на Коронавирус COVID-19, одржан на 13 јули 2020 година
4. Годишна сметка за 2019 година и Извештај за работењето на ЈП ХС Злетовица-Пробиштип во 2019 година, со Извештај од независниот ревизор и предлог - одлуки
5. Информација за барањата поднесени од претпријатија распоредени согласно Тековната состојба во големи субјекти по Јавниот повик бр.1 за кредити од Кредитната линија од Компензационите фондови со цел намалување на последиците од Коронавирусот COVID-19
6. Предлог - одлука за престанок и за давање на трајно користење на движни ствари на Казнено поправна установа Затвор Скопје (опрема за наводнување)
7. Информација за давање на трајно користење на недвижна ствар на Државен пазарен инспекторат, со Предлог - одлука

8. Збирен извештај за настанатите штети од елементарни непогоди кои ги зафатија општините Македонски Брод и Ресен
9. Информација за индикативни услови за финансирање на ФЕ Осломеј 2 и ФЕ Битола од ЕБОР
10. Предлог - завршна сметка на Буџетот на Република Северна Македонија за 2019 година
11. Информација во врска со ревидираниот Стратешки маркетинг план на ТАВ Македонија за 2020 година, со ревидиран Стратешки план за маркетинг
12. Информација за следење на интензитетот на државната помош
13. Информација во врска со отворени прашања поврзани со спроведувањето на Рамковната спогодба бр.18.1-99076/1 од 5.12.2019 година склучена помеѓу Министерството за внатрешни работи и Veridos GmbH за набавка и испорака на обрасци на лични документи
14. Информација за статусот на имплементација на проектот за „Модернизација на системот за електронско управување со документи (ДМС)“
15. Информација за актуелната состојба со Академијата за стручно усовршување на административни службеници
16. Предлог – одлука за дополнување на Одлуката за влегување и престој на вооружени сили на странски држави на територијата на Република Северна Македонија, за учество во Командата на Бригадата на Југоисточна Европа- СЕЕБРИГ (South East Europe Brigade – SEEBRIG)
17. Информација за можноста на Република Северна Македонија да се приклучи кон глобалната набавка на вакцини за COVID-19, преку COVAX механизмот за обезбедување глобален и рамномерен пристап до безбедни и ефективни вакцини за COVID-19
18. Информација за инклузија на деца Роми во предучилишно образование преку системски пристап со вклучување на единиците на локална самоуправа за ослободување од партиципација на деца Роми што се во социјален ризик
19. Информација во врска со продолжување на рокот за пилотирање нов модел на проценка за дополнителна образовна, здравствена и социјална поддршка на дете и младинец, базиран на Меѓународната класификација на функционирање
20. Годишен извештај за работата на Агенцијата за администрација за 2019 година

21. Извештај за работата на ректорот и Универзитетот „Св. Климент Охридски“ - Битола за академската 2018/2019 година и Извештај за финансиското работење за 2019 година
22. Иницијатива од Јана Наумовска од Битола, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.188/2020 за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 16 од Законот за земјоделско земјиште
23. Иницијатива од Државна комисија за спречување на корупција, Скопје доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.206/2020 за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 64 од Законот за денационализација, изменет со Законот за изменување и дополнување на Законот за денационализација („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/2010)
24. Иницијатива од Адвокатско друштво „Дебарлиев, Дамески и Келешоска“ од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.202/2020 за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 7 став 3 од Законот за игрите на среќа и за забавните игри („Службен весник на Република Македонија“ бр. 24/2011, 51/2011, 148/2011, 74/2012, 171/2012, 27/2014, 139/2014, 61/2015, 154/2015, 23/2016 и 178/2016).
25. Иницијатива од Маја Јанушева, Илина Смичковска-Илиевска, Јасна Челикова, Бисера Митиќ и Снежана Марковска, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.184/2020 за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 113 став 7 и став 8 од Законот за Академијата на судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Македонија“ бр.20/2015, 192/2015, 231/2015 и 163/2018)
26. Иницијатива од Михајло Маневски од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.192/2020 за поведување на постапка за оценување на уставноста на Указот за прогласување на Законот за јавното обвинителство бр.08-1411/1 од 16.12.2020 година („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 42/2020) и Законот за јавното обвинителство („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 42/2020).
27. Иницијатива од Михајло Маневски од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.191/2020 за поведување на постапка за оценување на уставноста на Законот за изменување и дополнување на Законот за Советот на јавните обвинители на Република Македонија („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.44/2020)
28. Иницијатива од Адвокатско друштво Тошиќ и Јевтиќ од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.203/2020 за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 12 став 1 алинеја 7 од Законот за адвокатурата („Службен весник на Република Македонија“ бр. 59/2002, 60/20006, 29/2007, 106/2008, 135/2011, 113/2012 и 148/2015).

29. Иницијатива од „Твоја партија“ политичка партија, Скопје, поднесена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.169/2020 за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 75-ѓ став 1 и 12, член 76-а став 2, член 76-д став 4 и член 78 став 4 и 5 од Изборниот законик („Службен весник на Република Македонија“ бр.40/2006, 136/2008, 148/2008, 155/2008, 163/2008, 44/2011, 51/2011,54/2011,142/2012, 31/2013, 34/2013, 14/2014, 30/2014, 196/2015, 35/2016, 97/2016, 99/2016,136/2016, 142/2016, 67/2017, 125/2017, 35/2018, 99/2018, 140/2018, 208/2018, 27/2019, 98/2019 и 42/2020)
30. Решение У.бр.163/2016 од 27.11.2019 година за поведување на постапка за оценување на уставноста на Законот за дополнување на Законот за помилување („Службен весник на Република Македонија“ бр.99/2016).
31. Извештај на Народниот правобранител на Република Северна Македонија за следење на примената на начелото на соодветна и правична застапеност за 2018 година
32. Понуда од нотар Сашо Клисароски од Скопје за продажба на недвижен имот со Имотен лист бр.3354 за КО Ѓорче Петров 3, Дексион на КП бр.5237 место/улица Црногорска
33. Понуда од нотар Сашо Клисароски од Скопје за продажба на недвижен имот со Имотен лист бр.48265 за КО Бардовци на КП бр.2018 место/улица Долни Шамак
34. Кадровски прашања
35. Прашања и предлози
36. Тримесечен извештај за работењето на „Железници на Република Северна Македонија – Транспорт“ А.Д. – Скопје за период 1 јануари 2020 година до 31 март 2020 година
37. Извештај на независниот ревизор за извршена ревизија на работењето на Ревизорското тело за ревизија на инструментот за претпристапна помош за период 1 јануари до 31 декември 2019 година
38. Информација за статусот на надградба на системот на Агенцијата за вработување на Република Северна Македонија за поврзување со Централниот регистар на население
39. Извештај за работа на Комисијата за организации со статус од јавен интерес во 2019 година
40. Информација за реализација проектот „Водоснабдување на Делчево“
41. Информација за квалитет на воздухот во Република Северна Македонија, за мај 2020 година

42. Информација за квалитет на воздухот во Република Северна Македонија, за јуни 2020 година

43. Информација за примена на Законот за нотаријат за 2019 година

44. Информација за усвојување на текстот на втор Национален акциски план за имплементација на Резолуцијата 1325, Жени, мир и безбедност на Советот за безбедност на Обединетите нации

45. Предлог - одлука за испраќање на припадници на Армијата на Република Северна Македонија за учество на вежбата „SABER JUNCTION 20“ во Сојузна Република Германија

*
* * *

Владата без забелешки го усвои Записникот од 75-та седница на Владата на Република Северна Македонија, одржана на 8 јули 2020 година

*
* * *

По одделните точки од Дневниот ред, Владата ги донесе следниве заклучоци:

Точка 1

Владата го разгледа и го усвои Записникот од Деведесет и четвртиот состанок на Главниот координативен кризен штаб за обезбедување целосна координација во врска со спречување на внесување и ширење на Коронавирус COVID-19, одржан на 9 јули 2020 година.

Точка 2

Владата го разгледа Записникот од Деведесет и петтиот состанок на Главниот координативен кризен штаб за обезбедување целосна координација во врска со спречување на внесување и ширење на Коронавирус COVID-19, одржан на 10 јули 2020 година и согласно предлозите изнесени во расправата на седницата ги донесе следните заклучоци:

1. Го усвои Записникот од Деведесет и петтиот состанок на Главниот координативен кризен штаб за обезбедување целосна координација во врска со спречување на внесување и ширење на Коронавирус COVID-19, одржан на 10 јули 2020 година.

2. Го прифати предлогот од Комисијата за заразни болести при Министерството за здравство за непречен транзит на државјани на Република Србија, Република Косово, Црна Гора и Босна и Херцеговина низ територијата на Република Северна

Македонија, со задолжително почитување на Протоколот за непречен транзит на државјани на Република Србија, Република Косово, Црна Гора и Босна и Херцеговина низ територијата на Република Северна Македонија од Комисијата за заразни болести при Министерството за здравство и Министерство за надворешни работи.

Согласно ова, Владата донесе Одлука за изменување и дополнување на Одлуката за мерки за спречување на внесување и ширење на Коронавирус COVID-19, која е составен дел од точка 3 од Дневниот ред.

Точка 3

Владата го разгледа Записникот од Деведесет и шестиот состанок на Главниот координативен кризен штаб за обезбедување целосна координација во врска со спречување на внесување и ширење на Коронавирус COVID-19, одржан на 13 јули 2020 година и согласно предлозите изнесени во расправата на седницата ги донесе следните заклучоци:

1. Го усвои Записникот од Деведесет и шестиот состанок на Главниот координативен кризен штаб за обезбедување целосна координација во врска со спречување на внесување и ширење на Коронавирус COVID-19, одржан на 13 јули 2020 година.
2. Го прифати предлогот од Комисијата за заразни болести при Министерството за здравство за изменување на Прилогот број 7 – Протокол за отворање и работа на кафетерии и Прилогот број 8 - Протокол за отворање и работа на угостителските објекти за исхрана од Одлуката за мерки за спречување на внесување и ширење на Коронавирус COVID-19, во делот на бројот на лица кои можат да бидат послужени на маса.
3. Го прифати предлогот од Комисијата за заразни болести при Министерството за здравство за активностите, начинот на работа и условите поврзани со работата на базените во тек на пандемија со COVID-19, со задолжително почитување на Протоколот за работа на базените во тек на пандемија со COVID-19 од Комисијата за заразни болести при Министерството за здравство.
4. Го прифати предлогот од Комисијата за заразни болести при Министерството за здравство за активностите, начинот на работа и условите поврзани со работата на плажите во тек на пандемија со COVID-19, со задолжително почитување на Протоколот за работа на плажите во тек на пандемија со COVID-19 од Комисијата за заразни болести при Министерството за здравство.

Согласно ова, Владата донесе Одлука за изменување и дополнување на Одлуката за мерки за спречување на внесување и ширење на Коронавирус COVID-19.

Точка 4

Владата по Годишната сметка и Извештајот за работењето на ЈП за извршување на водостопански дејности ХС „Злетовица“ Пробиштип за 2019 година, со Извештај од независниот ревизор, со дополнување, ја донесе Одлуката за давање согласност на Годишната сметка и Извештајот за работењето на Јавното претпријатие за извршување на водостопански дејности „Хидросистем Злетовица“-Пробиштип за 2019 година, во предложениот текст.

Точка 5

Владата ја разгледа Информацијата за барањата поднесени од претпријатија распоредени согласно Тековната состојба во големи субјекти по Јавниот повик бр.1 за кредити од Кредитната линија од Компензационите фондови со цел намалување на последиците од Коронавирусот COVID-19 (нов текст), ја усвои Информацијата и ја задолжи Развојната банка на Северна Македонија АД Скопје, во однос на овие претпријатија, да ги примени критериумите за нивно класифицирање согласно дефинициите за микро, мали и средни претпријатија од Законот за контрола на државната помош.

Точка 6

Владата ја донесе Одлуката за престанок и за давање на трајно користење на движни ствари на Казнено поправна установа Затвор Скопје - Скопје (нов текст), во предложениот текст.

Точка 7

Владата ја разгледа Информацијата за давање на трајно користење на недвижна ствар на Државен пазарен инспекторат, со Предлог – одлука (најнов текст), ја усвои Информацијата и ја донесе Одлуката за давање на трајно користење на недвижни ствари на Министерството за економија – Државен пазарен инспекторат, во предложениот текст.

Точка 8

Владата го одложи од разгледување Збирниот извештај за настанатите штети од елементарни непогоди кои ги зафатија општините Македонски Брод и Ресен.

Точка 9

Владата ја разгледа Информацијата за индикативни услови за финансирање на ФЕ Осломеј 2 и ФЕ Битола од ЕБОР (Европската банка за обнова и развој) и ја усвои со следниот заклучок:

- Се задолжува Акционерското друштво за производство на електрична енергија, „Електрани на Северна Македонија“, во државна сопственост, Скопје по завршување на формалната процедура да ја извести Владата за финалните понудени услови за финансирање.

Точка 10

Владата го одложи разгледувањето на Предлог - завршната сметка на Буџетот на Република Северна Македонија за 2019 година, поради потребата предлагачот да достави конечен извештај од овластен државен ревизор за извршена ревизија на усогласеност за 2019 година на Основниот буџет на Република Северна Македонија, како и коментарите на Министерството за финансии по истиот.

Точка 11

Владата ја разгледа Информацијата во врска со ревидираниот Стратегиски план за маркетинг на ТАВ Македонија за 2020 година, со ревидиран Стратегиски план за маркетинг со следните заклучоци:

1. Ја усвои Информацијата во врска со ревидираниот Стратегиски план за маркетинг на ТАВ Македонија за 2020 година.
2. Го одобри ревидираниот Стратегиски план за маркетинг за аеродромите во Скопје (SKP) и Охрид (OHD) за 2020 година.
3. Го задолжи Министерството за транспорт и врски да го информира ТАВ Македонија за одобрувањето на ревидираниот Стратегиски план за маркетинг за 2020 година.

Точка 12

Владата ја разгледа Информацијата за следење на интензитетот на државната помош и ја усвои со следниве заклучоци:

1. Се задолжуваат Зорица Апостолска, министер без ресор, задолжен за странски инвестиции, Бардул Даути, министер без ресор задолжен за странски инвестиции, Елвин Хасан, министер без ресор задолжен за странски инвестиции и Хисен Џемаили, министер без ресор задолжен за регулатива за подобрување на инвестициската клима за домашните претпријатија да ги следат исплатите и договорите спрема правните лица кои имаат склучено договори со Владата на Република Северна Македонија по основ на договори за странски директни инвестиции и по основ на Законот за финансиска поддршка на инвестициите.
2. Се задолжува Генералниот секретаријат на Владата на Република Северна Македонија во рок од 7 дена, да достави барање за мислење до Комисијата за заштита на конкуренцијата во врска со податокот за исплата, заради појаснување дали финансиската поддршка за исплатата на платите на работниците кај работодавачот-барател на финансиска поддршка за месеците април, мај и јуни 2020 година, треба да се следи во целокупната инвестиција на правниот субјект (односно исплатената државна помош да не надминува 50% од Оправданите инвестициски трошоци).

Точка 13

Владата ја симна од дневен ред Информацијата во врска со отворени прашања поврзани со спроведувањето на Рамковната спогодба бр.18.1-99076/1 од 5.12.2019 година склучена помеѓу Министерството за внатрешни работи и Veridos GmbH за набавка и испорака на обрасци на лични документи.

Точка 14

Владата ја разгледа Информацијата за статусот на имплементација на проектот за „Модернизација на системот за електронско управување со документи (ДМС)“ и ја усвои со следниве заклучоци:

1. Се задолжуваат Министерството за образование и наука, Министерството за култура, Министерството за здравство и Министерството за политички систем и односи меѓу заедниците во рок од две недели да започнат со користење на модулот за е-Архива и процесот за распределба на влезни документи.
2. Се задолжуваат Министерството за финансии - Управа за јавни приходи, Службата за општи и заеднички работи на Владата на Република Северна Македонија и Министерството за правда - Управа за водење на матични книги во рок од две недели да започнат со користење на модулот за е-Архива и процесот за распределба на влезни документи.
3. Се задолжуваат Министерството за финансии, Министерството за образование и наука, Министерството за правда, Министерството за труд и социјална политика, Министерството за транспорт и врски, Државниот архив на Република Северна Македонија, Државната комисија за одлучување во управна постапка и постапка од работен однос во втор степен, Државниот управен инспекторат, Министерството за култура, Министерството за здравство, Министерството за локална самоуправа, Министерството за економија, Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство, Министерството за животна средина и просторно планирање и Министерството за политички систем и односи меѓу заедниците во рок од четири недели да завршат со анализа на процеси кои треба да се дигитализираат со ДМС системот.
4. Се задолжуваат Секретаријатот за законодавство, Министерството за финансии - Управа за јавни приходи, Службата за општи и заеднички работи на Владата на Република Северна Македонија и Министерството за правда - Управа за водење на матичните книги во рок од четири недели да завршат со анализа на процеси кои треба да се дигитализираат со ДМС системот.
5. Се задолжува Министерството за информатичко општество и администрација во рок од шест недели да ја информира Владата за статус на реализација на Проектот и да ја разгледа можноста за приклучување на нови институции – корисници на ДМС системот.

Точка 15

Владата ја разгледа Информацијата за актуелната состојба со Академијата за стручно усовршување на административни службеници и ја усвои со следните заклучоци:

1. Се задолжуваат Министерството за финансии и Канцеларијата на претседателот на Владата на Република Северна Македонија, а и се препорачува на Агенцијата за администрација до Министерството за информатичко општество и администрација да достават номинација на лице од својата институција за член во Работната група за развивање концепт за воспоставување на систем за професионален развој на администрацијата во рок од три дена.
2. Се задолжува Министерството за информатичко општество и администрација да формира работна група за развивање концепт за воспоставување на систем за професионален развој на администрацијата, со претставници од Министерството за информатичко општество и администрација, Агенцијата за администрација, Министерството за финансии и Канцеларијата на претседателот на Владата на Република Северна Македонија во рок од три дена по добиените номинации од институциите.
3. Се задолжуваат органите на државната управа, а им се укажува на институциите кои не се органи на државна управа, во рок од седум дена да го известат Министерството за информатичко општество и администрација дали имаат посебна организациска структура за обука во рамки на својата институција (Центар, Академија и сл.).
4. Се задолжува Службата за општи и заеднички работи при Владата на Република Северна Македонија да ја разгледа можноста за изнаоѓање на соодветен простор за Академија за обука и развој на администрацијата и во рок од 30 дена да го известат Министерството за информатичко општество и администрација.

Точка 16

Владата ја донесе Одлуката за дополнување на Одлуката за влегување и престој на вооружени сили на странски држави на територијата на Република Северна Македонија, за учество во Командата на Бригадата на Југоисточна Европа- СЕЕБРИГ (South East Europe Brigade – SEEBRIG), во предложениот текст.

Точка 17

Владата ја разгледа Информацијата за можноста на Република Северна Македонија да се приклучи кон глобалната набавка на вакцини за COVID-19, преку COVAX

механизмот за обезбедување глобален и рамномерен пристап до безбедни и ефективни вакцини за COVID-19 и ја усвои со следните заклучоци:

1. Го овласти министерот за здравство, д-р Венко Филипче да ја потпише необврзувачката изјава за намери за приклучување кон COVAX механизмот.
2. Го овласти министерот за здравство, д-р Венко Филипче да учествува во дискусиите за консултации за дизајнот и принципите на работа на механизмот, што ќе се одржат во средина на јули 2020 година.

Точка 18

Владата ја разгледа Информацијата за инклузија на деца Роми во предучилишно образование преку системски пристап со вклучување на единиците на локална самоуправа за ослободување од партиципација на деца Роми што се во социјален ризик и ја усвои со следниве заклучоци:

1. Се препорачува на градоначалниците на општините да го свикаат Советот на општината и да ја разгледаат можноста за ослободување од партиципација на вкупно 393 деца Роми на возраст од 3 до 6 години за учебната 2020/2021 година, распределени по општини, согласно дадената Табела 1.
2. Се задолжува Министерството за труд и социјална политика во декември 2020 година да ја информира Владата за имплементација на Проектот Инклузија на деца Роми во предучилишно образование.

Точка 19

Владата ја разгледа Информацијата во врска со продолжување на рокот за пилотирање нов модел на проценка за дополнителна образовна, здравствена и социјална поддршка на дете и младинец, базиран на Меѓународната класификација на функционирање, ја усвои и го задолжи Националното координативно тело за имплементација на Конвенцијата на ООН за правата на лицата со попреченост при Владата на Република Северна Македонија, да ја координира работата на пилот стручните тела за проценка на дополнителна образовна, здравствена и социјална поддршка на дете и младинец, за време на периодот на пилотирање до 31 јули 2020 година, до кога треба да се најде соодветно законско решение за институционализација на пилот стручните тела.

Точка 20

Владата го разгледа Годишниот извештај за работата на Агенцијата за администрација за 2019 година и притоа го утврди следново мислење:

Агенцијата за администрација, согласно член 13 став (2) од Законот за административни службеници („Службен весник на Република Македонија“ бр.24/14, 199/14, 48/15, 154/15, 5/16, 142/16 и 11/18 и „Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 275/19 и 14/20), за својата работа за претходната година до Собранието на Република Македонија доставува годишен извештај, најдоцна до 31 март во тековната година.

Годишниот извештај за работата на Агенцијата за администрација за 2019 година е доставен согласно законскиот рок, односно на 31.3.2020 година до Собранието на Република Северна Македонија. Извештајот содржи податоци согласно законските надлежности, односно податоци за објавување на огласи за вработување на административни службеници, организација на постапки за селекција на административни службеници, постапување по жалби и приговори на административните службеници во втор степен, спроведување на испитот за административен службеник и испитот за административно управување, водење на евиденција на кандидати кои доставиле лажни докази во пријавата за вработување и други работи утврдени со закон.

Агенцијата за администрација во 2019 година, од вкупно примени 592 барања за објавување на јавни огласи од страна на институциите во јавниот сектор, објавила вкупно 517 јавни огласи за вработување. За останатите барања постапката била запрена, дел биле одбиени, а за дел од барањата јавните огласи се објавени во 2020 година.

Примени се 700 жалби/приговори од административни службеници, кои се решени во законски утврдениот рок.

Во 2019 година биле спроведени 288 испити за административен службеник, а проверка на веродостојноста на доказите и интервју беше спроведена за 273 јавни огласи. За 15 јавни огласи не била спроведена постапка за проверка на веродостојноста на доказите и интервју затоа што 7 јавни огласи биле запрени на барање на институцијата пред спроведување на постапката за проверка на веродостојноста на доказите и интервју, за 2 јавни огласи немало квалификувани кандидати во оваа фаза а за 6 јавни огласи постапката на проверка на веродостојноста на доказите и интервјуто ќе се спроведат во 2020 година.

Во 2019 година се спроведени 94 испити за административно управување. За испитот се пријавиле 1275 кандидати, а испитот го полагале 871 кандидат, односно 643 кандидати го положиле испитот.

На интернет страницата на Агенцијата за администрација во 2019 година, се објавени 229 интерни огласи, односно 138 интерни огласи на барање на институциите на државната власт, а 91 интерни огласи на барање на локалната власт.

Вкупниот буџет за 2019 година изнесувал 44.398.000 денари, а неговата реализација на крајот на 2019 година изнесувал 94,36%, односно 41.892.965 денари.

Имајќи го предвид горенаведеното, Владата на Република Северна Македонија нема забелешки по Извештајот за работата на Агенцијата за администрација за 2019 година.

Точка 21

Владата го разгледа Извештајот за работата на ректорот и Универзитетот „Св. Климент Охридски“ - Битола за академската 2018/2019 година и Извештај за финансиското работење за 2019 година и притоа го утврди следново мислење:

Доставениот Извештај за работата на ректорот на Универзитетот „Св. Климент Охридски“ во Битола, ги содржи потребните податоци за постапување, односно за давање на мислење.

Во Извештајот за работата на ректорот на Универзитет „Св. Климент Охридски“ во Битола, за 2018/2019 година, се дадени статистички податоци од академската 2018/2019 година, во кој се прикажува следното:

- Во Конкурсот за запишување на студенти на прв, втор и трет циклус на студии за Академската 2018/2019 година, односно за прв циклус се понудени за упис вкупно 49 студиски програми, за втор циклус 47 студиски програми и за трет циклус 16 студиски програми;
- Вработувања, унапредувања на академскиот кадар, капиталните инвестиции, точниот број на вработени во Универзитетот (администрација и академски наставен кадар), вкупниот износ на средства за исплата на плати, како и други исплати од сметките 637-Буџетска сметка, 631-Сметка за кирии и закупнини, 785-Донаторска сметка и 788-Сметка од сопствени приходи;
- Конечен број на запишани студенти само за 2018/2019 година, на прв, втор и трет циклус на студии и дипломирани студенти;
- Комплетна анализа на работата на ректорот на Универзитетот „Св. Климент Охридски“ во Битола;
- Извршената интегрална самоевалуација за обезбедување на квалитет на наставната, апликативната и научно-истражувачката дејност, како најзначајни приоритети на Универзитетот, за периодот од 2015/2016 година до 2017/2018 година, како и поединечна самоевалуација на единиците во состав на Универзитет „Св. Климент Охридски“ во Битола;
- Донесени се: Правилник за процедура и поддршка за реализација на проекти, Упатство за изменување и дополнување на Упатството за поддршка при конкурирање за проекти, финансирани од меѓународни програми, домашни или странски институции, влади или фондови на Универзитетот „Св. Климент Охридски“ во Битола;
- Склучени договори за интеруниверзитетска и интеринституционална соработка со странски универзитети, а за која цел на деканите/директорите им е дадена авторизација за реализација на ваквите иницијативи;

- Учество на Универзитетот „Св. Климент Охридски“ во Битола во Европските програми за соработка, Еразмус +.

Доставениот извештај претставува ретроспектива на сите реализирани активности на органите и телата на универзитетот „Св.Климент Охридски“ Битола во академската 2018/2019 година, кои се во насока на остварување на квалитетен наставно-образовен и научно-истражувачки процес на студирање.

Во Извештајот за финансиското работење за 2019 година на Универзитетот воглавно се содржани потребните податоци и анализи за реализација на дејноста на овој Универзитет, а кои се реализирани во текот на академската 2018/2019 година.

Притоа, се укажува дека постои неусогласеност на табеларните прегледи со трезорската евиденција.

Согласно наведеното, Владата на Република Северна Македонија нема посебни забелешки во делот каде е прикажано финансиското работење на високообразовната установа, бидејќи прикажани се детални податоци за финансиското работење преку завршната сметка за 2019 година за сите сметки поодделно, односно 637, 631, 788, 785, наративно и со цифри, со напомена да се коригираат табеларните прегледи наведени во Извештајот на Универзитетот „Св. Климент Охридски“ - Битола за финансиското работење за 2019 година согласно податоците од трезорската евиденција.

Точка 22

Владата ја разгледа Иницијативата поднесена од Јана Наумовска од Битола, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.188/2020 за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 16 од Законот за земјоделското земјиште, и притоа го утврди следново мислење:

Со доставената Иницијатива од Јана Наумовска од Битола доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија и со доставеното Дополнување кон укажување се оспорува уставноста на член 16 (во целост), а особено одредбите на ставовите 3 и 4 од овој член од Законот за земјоделското земјиште, поради повреда на основните темелни вредности утврдени во член 8 од Уставот на Република Северна Македонија, и тоа за владеење на правото, за правната заштита на сопственост, за слободата на пазарот и претприемништвото, за уредување и хуманизација на просторот и заштитата и унапредувањето на животната средина и природата.

Исто така, со предметната Иницијатива се оспорува уставноста на член 16 и во однос на член 9, член 30, член 32 како право на работа и слободен избор на вработување, членот 43 како право на здрава животна средина и како должност за унапредување и заштита на животната средина и природата, членот 51, членот 55, членот 57 и членот 58 од Уставот на Република Северна Македонија. Согласно член 9 од Уставот, граѓаните на Република Северна Македонија се еднакви во слободите и правата

независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјалното потекло, политичкото и верското уверување, имотната и општествена положба. Согласно член 30 од Уставот се гарантира правото на сопственост и правото на наследување. Сопственоста создава права и обврски и треба да служи за добро на поединецот и заедницата. Никому не можат да му бидат одземени или ограничени сопственоста и правата кои произлегуваат од неа, особено кога се работи за јавен интерес утврден со закон. Во случај на експропријација на сопственоста или во случај на ограничување на сопственоста се гарантира праведен надоместок кој не може да биде понизок од пазарната вредност.

Согласно член 32 став 1 од Уставот секој има право на работа, слободен избор на вработување, заштита при работењето и материјална обезбеденост за привремена невработеност. Согласно член 43 од Уставот, секој човек има право на здрава животна средина. Секој е должен да ја унапредува и штити животната средина и природата. Републиката обезбедува услови за остварување на правото на граѓаните на здрава животна средина. Согласно член 51 од Уставот, во Република Северна Македонија законот треба да биде во согласност со Уставот, а сите други прописи, со Уставот и законот. Согласно член 55 од Уставот, се гарантира слободата на пазарот и претприемништвото. Републиката обезбедува еднаква правна положба на сите субјекти на пазарот. Републиката презема мерки против монополската положба и монополското однесување на пазарот. Слободата на пазарот и претприемништвото може да се ограничат со закон единствено заради одбрана на Републиката, зачувувањето на природата, животната средина или здравјето на луѓето. Согласно член 57 од Уставот, Републиката го поттикнува економскиот напредок и се грижи за порамномерен просторен и регионален развој како и побрз развој на стопански недоволно развиените подрачја. Согласно член 58 од Уставот, сопственоста на трудот се основа за управување и учество во одлучувањето. Учесството во управувањето и одлучувањето во јавните установи и служби се уредува со закон и врз принципот на стручност и компетентност.

Согласно наводите во предметната Иницијатива, подносителот на Иницијативата го оспорува член 16 од Законот за земјоделско земјиште со кој се уредуваат условите и постапката за размена на земјоделското земјиште. Според, подносителот на Иницијативата, неоправдано било одбиено нејзиното барање за размена на конкретно земјоделско земјиште кое и било вратено во процесот на денационализација, но бидејќи не ги исполнувала условите, утврдени во член 16 ставови 3 и 4, смета дека истите се спротивни на погорецитираните одредби од Уставот и дека овие одредби од членот 16 на Законот за земјоделското земјиште не утврдувале исти услови како член 16-б од Законот за земјоделското земјиште со кои се уредуваат условите и постапката за консолидација на земјоделското земјиште. Имено, согласно член 16 ставови 1 и 2 од Законот за земјоделското земјиште е утврдено дека заради окрупнување на земјоделските парцели, земјоделското земјиште во државна сопственост може да се размени со земјоделско земјиште во приватна сопственост. При размената не смее да дојде до раситнување на земјоделското земјиште во државна сопственост, кое претставува блокови со природни граници. При тоа, како услов во член 16 став 3 од Законот за земјоделско земјиште е утврдено дека размената може да се врши само доколку земјоделското

земјиште кое подносителот на барањето го отстапува за размена е во негова сопственост и граничи со земјоделско земјиште во државна сопственост, а истовремено поседува и земјоделско земјиште во негова сопственост, кое граничи со земјоделско земјиште во државна сопственост на местото каде што се бара размената, освен во случаи утврдени во ставот 4 на овој член и член 16-б став 2 од овој закон. Согласно став 4 од овој член е утврдено дека по исклучок од став 3 на овој член, во случај кога предмет на размена се земјоделски земјишта во иста катастарска општина, при правосилно Решение за денационализација, размена се врши и доколку не се исполнети условите од ставовите 2 и 3 на овој член. При тоа подносителот на Иницијативата ги оспорува наведените услови утврдени во член 16 ставови 3 и 4, во смисла приватно земјоделско земјиште кое е предмет на размена со државното земјоделско земјиште да граничи со истото, како и дека мора да поседува земјоделско земјиште во негова сопственост, кое граничи со земјоделско земјиште во државна сопственост на местото каде се бара размената.

Согласно подносителот на Иницијативата со вакви одредби била повредена одредбата од член 9 од Уставот на еднаквост на слободата и правата на граѓаните независно од имотната и општествената положба, и дека непоседувањето на земјиште кое граничи со земјиштето во државна сопственост предмет на размена всушност била ограничена сопственоста и правата кои произлегуваат од неа согласно член 30 од Уставот, а со овозможување на размената без поставените услови, подносителот на Иницијативата и неговото семејство би можеле да се регистрираат како вршители на земјоделска дејност, би можеле да се занимаваат со органско земјоделско производство, што би било во насока и од корист за заштита и зачувување на животната средина како една од темелните уставни вредности. Меѓутоа, во својата Иницијатива подносителот на Иницијативата се повикува на неусогласеност на член 16 и член 16-б, од Законот за земјоделското земјиште, во смисла дека условот за приватно земјиште да се граничи со земјоделско земјиште во државна сопственост, не било утврдено како услов и постапката за консолидација на земјоделското земјиште која била уредена со член 16-б од Законот за земјоделското земјиште. Во однос на наводите на Иницијативата за неуставност на одредбите на член 16 од Законот за земјоделско земјиште, а особено со ставовите 3 и 4 на овој член и нивната неусогласеност со член 8, член 9, во однос на имотната и општествена положба, членот 30, членот 32 како право на работа и слободен избор на вработување, членот 43 како право на здравствена средина и како должност за унапредување и заштита на животната средина и природата, членот 51, членот 55, членот 57 и членот 58 од Уставот на Република Северна Македонија се целосно неосновани. Имено, целта на член 16 од Законот за земјоделско земјиште е да се уреди прашањето на размена на земјоделско земјиште во државна сопственост со земјоделско земјиште во приватна сопственост, при што при оваа размена е утврдено дека не смее да дојде до раситнување на земјоделското земјиште во државна сопственост, кое претставува блокови со определени граници. Поради тоа е утврден услов во ставот 5 на овој член, оваа размена да се врши само доколку земјоделското земјиште кое подносителот на барањето го отстапува за размена е во негова сопственост и граничи со земјоделско земјиште во државна сопственост, а истовремено поседува и земјоделско земјиште во негова сопственост на местото каде што се бара размена, освен во случаите утврдени во ставот 4 на овој член и член

16-б став 2 од овој закон. Со оваа одредба законодавецот всушност утврдил услов кој е неопходен, со цел при размената на приватното со државно земјоделско земјиште да не настане раситнување на земјоделското земјиште во државна сопственост, кое е окрупнето земјиште овозможува поквалитетна и поефикасна обработка и искористување. Исклучокот за овој услов се однесува на случаите од став 4 на член 16 од Законот за земјоделско земјиште, во случај кога предмет на размена се земјоделски земјишта во иста катастарска општина по правосилно решение за денационализација, размената да се врши кога истото се однесува на земјоделско земјиште (во приватна и државна сопственост) кои не граничат, односно со кое би се предизвикало раситнување на земјоделското земјиште во државна сопственост.

Ова со оглед дека во процесот на денационализација се враќа назад земјоделско земјиште кое сопствениците кои го стекнале во процесот на денационализација не би можеле како такво да го искористат најцелисходно доколку не е во иста КО (катастарска општина) со земјиштето во државна сопственост кое е предмет на размена со истото. Но, подносителот на Иницијативата и тука го оспорува овој услов, со оглед дека нејзиното барање доставено до Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство, било одбиено поради не постоење и на овој услов. Имајќи го во предвид претходно наведеното се укажува дека Иницијативата е неоснована со оглед дека се темели на конкретен случај на подносителот на Иницијативата со елаборирање на конкретно прашање за конкретно земјоделско земјиште за кое согласно Законот, барањето е одбиено од страна на Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство. Така што ова прашање доколку подносителот на Иницијативата смета дека е неосновано одбиено може да користи соодветен правен лек, што секако не е Иницијативата за оцена на уставноста на законската одредба на член 16 од Законот за земјоделското земјиште. Исто така, упатувањето дека размената во член 16, неправедно и против уставно го утврдува како услов граничењето на земјоделското земјиште во приватна и државна сопственост кои се предметна размена, што не било утврдено во член 16-б од истиот Закон за земјоделското земјиште, е неосновано со оглед дека членот 16-б од Законот за земјоделското земјиште е престанат со важност со член 45 од Законот за консолидација на земјоделско земјиште („Службен весник на Република Македонија“ бр. 187/15, 61/16 и 83/18). Според сето горе наведено, укажуваме дека одредбите од член 16 од Законот за земјоделското земјиште се во согласност со темелните уставни вредности во член 8 од Уставот на Република Северна Македонија, во однос на владеење на правото, правната заштита на сопственикот, со оглед дека во овие законски одредби прецизно и јасно се утврдени условите за размена помеѓу земјоделско земјиште во приватна сопственост и земјоделско земјиште во државна сопственост, кое се однесува за исти категории на граѓани кои поседуваат земјоделско земјиште, и при тоа е утврдена поповолна можност и поблаг услов, за лицата кои во постапка за денационализација се стекнале со земјоделско земјиште во приватна сопственост за да може да го разменат со земјоделско земјиште во државна сопственост иако истите не се граничат, меѓутоа да бидат во иста катастарска општина, што согласно законодавецот е доволен услов за водење на соодветна земјоделска политика и политика на окрупнување на земјоделското земјиште согласно неговата класа во соодветна катастарска општина, се со цел понатамошно унапредување на животната средина, поефикасно и поквалитетно

применување на агротехничките и агромелиоративните мерки, а со цел подобрување на производството на квалитетна храна и унапредување на земјоделството.

Имајќи го во предвид сето погоре наведено, Владата на Република Северна Македонија смета дека одредбите на член 16, особено ставовите 3 и 4 од Законот за земјоделското земјиште се во согласност со основните темелни вредности на Уставот на Република Северна Македонија (член 8), како и одредбите на член 9, 30, 32, 43, 51, 55, 57 и 58 од Уставот на Република Северна Македонија, поради што Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да ја отфрли Иницијативата како неоснована.

Точка 23

Владата ја разгледа Иницијативата поднесена од Државна комисија за спречување на корупција, Скопје доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.206/2020 за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 64 од Законот за денационализација, изменет со Законот за изменување и дополнување на Законот за денационализација („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/2010) и притоа го утврди следново мислење:

Според наводите во Иницијативата, подносителот на Иницијативата - Државната комисија за спречување на корупцијата смета дека одредбата од член 64 од Законот за денационализација не е во согласност со одредбите од Уставот на Република Северна Македонија според кој граѓаните се еднакви пред Уставот и законите, а правото на сопственост е една од темелните вредности на уставниот поредок. Притоа наведувајќи конкретни постапки за отуѓување на градежно земјиште во центарот на Скопје, по кои е оформен предмет во Државната комисија за спречување на корупцијата, подносителот на Иницијативата измената на членот 64 од Законот за денационализација со Законот за изменување и дополнување на Законот за денационализација („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/10) ја смета како системска слабост на Законот за денационализација во врска со постапување во постапките за денационализација воопшто, што дава основ за поведување постапка за оценување на уставноста на оваа одредба и барање/иницијативи за преоценка на законските решенија со помош на кои се овозможува системска/законска корупција и создава можност за сомневање за можно незаконско стекнување на корист, што е спротивно на членот 8 став 5 од Законот за спречување на корупцијата и судирот на интереси. Поради тоа предлага Уставниот суд да поведе постапка за оценка на уставноста на наведената одредба од Законот за денационализација. Во однос на наводите изнесени во Иницијативата се укажува на следното: Со Законот за изменување и дополнување на Законот за денационализација („Службен весник на Република Македонија“ бр.72/2010) со членот 4 од истиот одредбата од членот 64 од Законот за денационализација беше изменета и гласеше: „ Во период од пет години од влегувањето во сила на овој закон , заклучно со 7 мај 2003 година, не е дозволено располагање со имотот што е предмет на денационализација, како и искористување на таков имот со кој се создаваат обврски за барателот. По истекот на периодот од ставот 1 на овој член, без оглед кога

е поднесено барање за денационализација, располагањето со имот што е предмет на денационализација како и искористување на таков имот со кој се создаваат обврски за барателот е дозволено. Склучените правни дела и дадените еднострани изјави на волја во периодот од ставот 1 на овој член, а со кои се располагало со имот предмет на денационализација или се искористил таков имот со кој се создале обврски за барателот се ништовни, само доколку поднесеното барање за денационализација до истекот на периодот од ставот 1 на овој член било прибележано во јавната книга за запишување на правата на недвижностите врз основа на акт на органот кој ја води постапката за денационализација“ Уставниот суд на Република Македонија по повод слични иницијативи кои се однесуваат на одредбата од член 64 од Законот за денационализација донесе Одлука У.бр.115/2010-1, У.бр. 120/2010-1 и У.бр. 123/2010-1 од 12.01.2011 година, со која го укина членот 64, став 3 од Законот за денационализација во делот: “само доколку поднесеното барање за денационализација до истекот на периодот од ставот 1 на овој член било прибележано во Јавната книга за запишување на правата на недвижностите врз основа на акт на органот кој ја води постапката за денационализација“. При тоа Уставниот суд не ги укина ставовите 1 и 2 од членот 64, односно членот 4 од Законот за изменување и дополнување на Законот за денационализација, кои регулираат дека во период од 5 години од денот на влегувањето во сила на овој закон заклучно со 7 мај 2003 година, не е дозволено располагање со имотот што е предмет на денационализација, како и искористување на таков имот со кој се создаваат обврски за барателот, а дека по истекот на периодот од ставот 1 на овој член, без оглед кога е поднесено барање за денационализација, располагањето со имотот што е предмет на денационализација, како и искористувањето на таков имот со кој се создаваат обврски за барателот е дозволено.

Имајќи го предвид изнесеното, со оглед дека Уставниот суд веќе водел постапка за оценување на уставноста на одредбата од член 64 од Законот за денационализација, при што одлучил за укинување само на дел од одредбата од ставот 3 на член 64 од Законот за денационализација („Службен весник на Република Македонија“ бр. 31/2000, 42/2003, 44/2007, 20/2007, 14/2009, 20/2009 и 72/2010), Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија, да не ја прифати Иницијативата.

Точка 24

Владата ја разгледа Иницијативата доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.202/2020 за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 7 став 3 од Законот за игрите на среќа и за забавните игри („Службен весник на Република Македонија“ бр. 24/2011, 51/2011, 148/2011, 74/2012, 171/2012, 27/2014, 139/2014, 61/2015, 154/2015, 23/2016 и 178/2016), поднесена од Адвокатско друштво „Дебарлиев, Дамески и Келешоска“ од Скопје и притоа го утврди следново мислење:

Со иницијативата подносителот му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да поведе постапка за оценување на уставноста на член 7 став 3 од Законот за игрите на среќа и за забавните игри кој според поднесената

иницијатива не бил во согласност со одредбите на член 8, став 1 алинеи 3 и 7 и со одредбите на член 51 и 55 од Уставот на Република Северна Македонија.

Според член 8, став 1 алинеи 3 и 7 од Уставот на Република Северна Македонија, како едни од темелните вредности на уставниот поредок на Република Северна Македонија се владеење на правото и слободата на пазарот и претприемништвото.

Според член 51 од Уставот на Република Северна Македонија законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон и секој е должен да ги почитува Уставот и законите.

Според член 55 од Уставот на Република Северна Македонија се гарантира слободата на пазарот и претприемништвото, а Републиката обезбедува еднаква правна положба на сите субјекти на пазарот.

Републиката презема мерки против монополската положба и монополското однесување на пазарот.

Според подносителот на иницијативата, со одредбата од член 7 став 3 од Законот за игрите на среќа и забавните игри, Републиката има воспоставено монопол на електронски и интернет игри на среќа, односно исклучиво право за организирање електронски и интернет игри на среќа.

Подносителот на иницијативата со оспорената одредба од Законот смета дека се воспоставувала нееднаква правна положба на субјектите на пазарот-приредувачи на игри на среќа и се нарушувала слободата на пазарот со нормирање на нееднакви услови на стопанисување на приредувачите на игрите на среќа, на начин што се монополизираше електронските и интернет игрите на среќа.

Во иницијативата, подносителот наведува дека во Законот за игрите на среќа и забавните игри не се регулирани подетални критериуми со кои би се утврдила јасна и транспарентна постапка врз основа на која приватен субјект може да стане акционер во друштвата во кои државата има доминантна позиција.

Со оглед на горенаведеното, не може да се тврди дека со нападнатата одредба од член 7 став 3 од Законот, е повредена слободата на пазарот и претприемништвото.

Слободата на пазарот и претприемништвото можат да се ограничат со закон единствено заради одбраната на Републиката, зачувувањето на природата, животната средина или здравјето на луѓето.

Во членот 7 од Законот за игрите на среќа и за забавните игри („Службен весник на Република Македонија“ бр.24/11, 51/11, 148/11, 74/12, 171/12, 27/14, 139/14, 61/15, 154/15, 23/16 и 178/16),е уредено дека:

“(1) Приредувањето на игрите на среќа и забавните игри утврдени со овој закон е право на Република Македонија, ако со овој закон поинаку не е уредено.

(2) Лотариските игри на среќа, освен томболата од затворен тип, Република Македонија самостојно ги приредува со основање на трговско друштво за приредување на игрите на среќа во кое Република Македонија е содружник или акционер со најмалку 51% од основната главнина.

(3) Електронските и интернет игрите на среќа се приредуваат од страна на трговското друштво од ставот (2) на овој член, само или заедно со други приредувачи, при што без оглед на формата на здружување ова трговско друштво треба да има најмалку 51% учество во капиталот и во правото на одлучување во здружувањето.

(4) Правото на приредување на останатите игри на среќа и забавните игри утврдени со овој закон, вклучувајќи ја и томболата од затворен тип, Република Македонија го пренесува со издавање на лиценца, односно дозвола на трговски друштва, односно трговец поединец, кои ги исполнуваат условите утврдени со овој закон.

(5) Лиценцата, односно дозволата од ставот (3) на овој член не смее да се пренесе на друго трговско друштво, односно трговец поединец.”

Со оспорената одредбата од член 7 став 3 од Законот, електронските и интернет игрите на среќа се приредуваат од страна на трговското друштво основано за приредување на игри на среќа во кое Република Северна Македонија е содружник или акционер со најмалку 51% од основната главнина, кое само или заедно со други приредувачи, без оглед на формата на здружување, ова трговско друштво има најмалку 51% учество во капиталот и во правото на одлучување во здружувањето.

Според тоа, неосновано е повикувањето на подносителот на иницијативата за спротивност на оваа одредба со уставната обврска на Републиката од член 55 од Уставот за преземање мерки против монополската положба и монополското однесување на пазарот со оглед на тоа што за останатите 49% од акциите или уделите во ова трговско друштво дадена е законска можност да бидат во сопственост на останати правни лица.

Со оглед на тоа што правото на приредување на наведените игри на среќа од страна на Република Северна Македонија произлегува од самиот закон, од страна на законодавецот не е пропишана обврска за издавање на лиценца на трговското друштво основано во согласност со член 7, став 2 и 3 од Законот со оглед дека во овој случај не постои пренесување на правото на приредување на игрите на среќа, за што би се издавала соодветна лиценца или дозвола.

По однос на наводите дека ставот 3 од членот 7 од Законот е во спротивност со член 8 алинеја 7 од Уставот во кој слободата на пазарот и претприемништвото се предвидени како темелно начело на уставниот поредок на Република Северна Македонија, дека ставот 3 од членот 7 од Законот за игрите на среќа целосно ја исклучувал можноста за влез и учество на нови субјекти, се укажува дека ваквите наводи се неосновани со оглед дека со одредбите од Законот за игрите на среќа и за забавните игри кои се оспоруваат, на правните субјекти им се дава можност да бидат содружници или акционери во трговското друштво кое ќе ги огранизира електронските и интернет игрите на среќа, но под услов во ова трговско друштво Република Северна Македонија да има најмалку 51% од основната главнина.

Според тоа, законодавецот не извршил ограничување на слободата на пазарот и претприемништвото, туку извршил соодветно подетално уредување на прашањата во врска со сопственичката структура на ова трговско друштво.

Ексклузивното право за приредување на интернет игрите на среќа на трговското друштво од член 7 став 3 согласно Законот за игрите на среќа и забавните игри истечена 1.1.2017 година. Тоа значи дека пазарот на интернет игрите на среќа е либерализиран и дека трговските друштва во приватна сопственост имаат право да приредуваат интернет игри на среќа рамноправно со трговското друштво од член 7 став 3 од Законот.

Исто така, неосновани се наводите на подносителот дека постои отсуство на било каков критериум за добивање на правото да се биде содружник или акционер, поради што оспорените ставови создавале правна нееднаквост помеѓу субјектите во приватна сопственост на пазарот, со што имало прекршување на член 55 од Уставот на Република Северна Македонија, кој предвидува дека Републиката презема мерки против монополската положба.

Ваквите наводи се неосновани со оглед дека со оспорените одредби од законот се остава на самите субјекти да одлучуваат за тоа дали ќе сакаат да го вложат својот капитал во трговско друштво чија дејност е приредување на игри на среќа, при што во предвид ќе се земат одредбите за основање на трговските друштва од Законот за трговските друштва.

По однос на наводите за монополската положба, се укажува дека не може да се зборува за монополска положба на правата на извршување на дејности на Република Северна Македонија, а кои се остваруваат преку Владата на Република Северна Македонија, особено имајќи предвид дека приредувањето на игрите на среќа е мошне специфична дејност за што законодавецот треба да пропише строги услови, се со цел заштита на учесниците во игрите на среќа и јавниот морал.

Постојат соодветни регулативи кои ја уредуваат монополската положба и врз основа на кои може да се констатира дали во одредена дејност постои монополска положба.

Приредувањето на останатите игри на среќа може да се врши од страна на секој субјект кој ќе ги исполни законските услови и кој ќе поднесе соодветно барање до надлежен орган и за тоа ќе добие соодветна лиценца или дозвола, во зависност од видот на играта.

По однос на повикувањето на правото на Европската Унија се укажува, дека правото на Европската Унија не наметнува обврска ниту за земјите членки на Европската Унија ниту за земјите кои се кандидати за членки на унијата за начинот на кој истите ќе го нормираат правото на игрите на среќа. Заради тоа, се смета дека е беспредметно подетално елаборирање на наводите на подносителот на иницијативата кои се однесуваат на правото на Европската Унија.

Имајќи го предвид сето погоре наведено, одредбата на член 7 став 3 од Законот за игрите на среќа и за забавните игри е во согласност со Уставот на Република Северна Македонија и Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да донесе Решение со кое нема да поведе постапка за оценување на уставноста на член 7, став 3 од Законот.

Дополнително, се укажува дека по поднесената иницијатива за поведување постапка за оценување на уставност на член 7 ставови 2 и 3 од Законот за игрите на среќа и забавните игри („Службен весник на Република Македонија“ бр.24/11, 51/11, 148/11, 74/12, 171/12, 27/14, 139/14, 61/15, 154/15, 23/16 и 178/16), од страна на Адвокатското друштво „Дебарлиев, Дамески и Келешоска“, Уставниот суд на Република Северна Македонија на 6 мај 2020 година донесе Решение У.бр.156/2019 со кое не се поведува постапка за оценување на уставноста на член 7 ставови 2 и 3 од Законот за игрите на среќа и забавните игри, така што може да се констатира дека за иста правна и фактичка состојба Уставниот суд има донесено решение и се смета дека правната работа е пресудена.

Точка 25

Владата ја разгледа Иницијативата доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.184/2020 за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 113 став 7 и став 8 од Законот за Академијата на судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Македонија“ бр.20/2015, 192/2015, 231/2015 и 163/2018), поднесена од Маја Јанушева, Илина Смичковска-Илиевска, Јасна Челикова, Бисера Митиќ и Снежана Марковска и притоа го утврди следново мислење:

Со Иницијативата се бара Уставниот суд да поведе постапка за оценување на уставноста и законитоста на член 113 став 7 и став 8 од Законот за Академијата за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Македонија“ бр.20/15, 192/15, 231/15 и 163/18), од причина што, како што се наведува во Иницијативата, овие одредби се спротивни на одредбите од член 8 алинеите 1, 3 и 11, член 23, член 27 став 1, член 32 од Уставот на Република Северна Македонија, и на одредбите од член 5 став 1 точка 1 и член 7 став 3 од Законот за работни односи, согласно член 50 став 1 и 3, членот 51 и членот 118 од Уставот.

Подносителот на предметната иницијатива наведува дека наведените законски одредби се спротивни и на Законот за судовите и Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија во делот на избор на судии во основните судови.

Според горенаведеното, подносителот на иницијативата смета дека Уставниот суд треба да донесе одлука со која ќе ја поништи оваа одредба како спротивна на Уставот.

Согласно оспорениот член 113 став 7 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители, доколку кандидатот за судија или јавен обвинител два пати последователно не се јави на објавените огласи од ставовите (4) и (5) од истиот член, го губи статусот на кандидат за судија или јавен обвинител.

Според ставот 8 од истиот член, губењето на статусот кандидат за судија или јавен обвинител од ставот (7) на овој член има за последица надоместување на трошоците и другите надоместоци за неговото обучување, по утврдена пресметка од страна на Академијата.

За оспорените ставови подносителот на предметната иницијатива смета дека не се во согласност со членот 8 од Уставот во кој се наведени темелните вредности врз кои се заснова уставниот поредок, конкретно алинеите 1, 3 и 11 од истиот член кои се однесуваат на владеењето на правото, основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати во меѓународното владеењето на правото, како и почитувањето на општо прифатените норми на меѓународното право.

Согласно член 9 од Уставот, „Граѓаните на Република Северна Македонија се еднакви во слободите и правата, независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјалното потекло, политичкото и верското уверување, имотна и општествена положба. Граѓаните пред Уставот и законите се еднакви.”

Со членот 23 од Уставот се определува дека „Секој граѓанин има право да учествува во вршењето на јавни функции”, а согласно член 27 ставот 1 од Уставот, „Секој граѓанин има право слободно да се движи на територијата на Републиката и слободно да го избира местото на своето живеалиште”.

Со член 5 став 1 точката 1 од Законот за работни односи, детално е уреден работниот однос кој се смета како договорен однос меѓу работникот и работодавачот во кој работникот доброволно се вклучува во организираниот процес на работа кај работодавачот за плата и други примања, лично непрекинато ја извршува работата според упатствата и под надзор на работодавачот.

Со член 7 став 3 од истиот закон „Индириктна дискриминација, во смисла на овој закон, постои кога определена навидум неутрална одредба, критериум или пракса, го става или би го ставила во понеповолна положба во однос на другите лица, кандидатот за вработување или работникот поради определено својство, статус, определување или уверување од членот 6 на овој закон”.

Согласно член 50 ставот 1 од Уставот, „Секој граѓанин може да се повика на заштита на слободите и правата утврдени со Уставот пред судовите и пред Уставниот суд на Република Северна Македонија во постапка заснована врз начелата на приоритет и итност”.

Со ставот 3 од истиот член е пропишано дека „Граѓанинот има право да биде запознаен со човековите права и основни слободи и активно да придонесува, поединечно или заедно со други за нивно унапредување и заштита”.

Поднесената иницијатива е неоснована од следните причини:

Темелните вредности на уставниот поредок на Република Северна Македонија, еднаквоста, правото да се учествува во вршењето на јавната функција, изборот на местото на живеење и правото на работа би требало да се ценат од аспект на посебниот статус на кандидатите за судии и јавни обвинители кој го стекнале, како резултат на системската поставеност на оваа категорија на лица и во целокупноста на нивните права и обврски, а во склад со востановените кадровски потреби на правосудството во Република Северна Македонија.

Законот за Академија за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Македонија“ бр.20/15, 192/15, 231/15 и 163/18) го уредува приемот и стручното усовршување на кандидатите за судии и јавни обвинители, кои кандидати за да се стекнат со тој статус минуваат низ комплексен процес на селекција и рангирање, по што се стекнуваат со статус на слушатели во Академијата.

Тие засноваат работен однос на определено време во Академијата за периодот на спроведување на почетната обука до нивниот избор за судија или јавен обвинител и за тоа време имаат право на плата на виш судски советник во основен суд и други надоместоци од плата согласно со закон.

Доколку слушателот во текот на почетната обука се откаже или ја прекине обуката е должен да ги надомести трошоците и другите надоместоци за неговото обучување по утврден пресметка од страна на Академијата.

Единствен исклучок е кога обуката е прекината од здравствени причини подолго од еден месец што се докажува со лекарско уверение (член 93 ставовите 1, 2, 4 и 5 од Законот).

Оспорените ставови 7 и 8 од член 113 претставуваат понатамошно доуредување на статусот на кандидатите за судија или јавен обвинител кој го стекнуваат по полагањето на завршниот испит, се до нивниот избор.

Законот за Академијата за судии и јавни обвинители го уредува посебниот режим на права и обврски на слушателите и подоцна кандидатите за судии и јавни обвинители.

Работниот однос кој се склучил помеѓу Академијата и слушателите на Шестата генерација се базира на член 93 и член 113 од Законот за Академија на судии и јавни обвинители, Статутот на Академијата („Службен весник на Република Македонија“ број 19/2017), Правилникот за почетна обука („Службен весник на Република Македонија“ бр. 19/2017) и член 13 став 1 и 2, член 14 став 2, член 15 став 1 и член 28 од Законот за работните односи („Службен весник на Република Македонија“, пречистен текст бр.167/2015 и 27/2016).

Имено, Академијата ги вработува слушателите на почетната обука, кои за времетраење на обуката примаат полна плата и ги поседуваат сите права од работниот однос, со обврска успешно да ја завршат почетната обука во Академијата, по што следи обезбеден избор за судија или јавен обвинител.

Ваквата посебна привилегија е системски овозможена за правосудниот систем да обезбеди сигурен прилив на кадри кои ќе ги задоволат проценетите потреби во сите апелациони подрачја во државата.

Слушателот на почетната обука однапред е запознаен со утврдените законски решенија кои произлегуваат од член 113 од Законот за Академија за судии и јавни обвинители, со кој се регулира начинот на стекнување статус на кандидат за судија или јавен обвинител по завршување на почетната обука, значењето и изборот на судии и јавни обвинители од редот на кандидатите кои ја завршиле почетната обука, како и начинот на губење на статусот на кандидат за судија или јавен обвинител, од каде што произлегува дека бесцелно е да се прифати оваа Иницијатива под претпоставка дека секое лице кое се пријавува на оглас за приемен испит во Академијата ги прифаќа предвидените услови утврдени со закон пред да се стекне со статус слушател, односно подоцна кандидат во Академијата за судии и јавни обвинители.

Судскиот совет и Советот на јавни обвинители врз основа на евидентираните слободни места за судии и јавни обвинители како и проекцијата за потребите од места кои ќе се пополнуваат, најдоцна до 31 март во тековната година доставуваат одлуки до Академијата, врз база на кои се определува вкупниот број на слушатели на почетната обука (член 56 од Законот за Академијата).

Овие одлуки се базираат на евидентираните кадровски потреби на правосудниот систем во Република Северна Македонија, а кои треба да бидат исклучиво пополнети со кандидати од Академијата со завршена почетна обука, со оглед на соодветната системска и законска уреденост.

Сите кандидати кои ја завршиле почетната обука пред Академијата за судии и јавни обвинители претставуваат кадри планирани за пополнување на испразнетите работни позиции во основните судови и јавни обвинителства.

Постапката за нивниот избор е уредена со Законот за Судскиот совет врз основа на законски пропишаните критериуми, по претходно донесената одлука за определеното слободно судиско место од објавен оглас и со член 113 од Законот за Академијата, кој обезбедува еднакви услови за сите кандидати базирани на претходниот успех утврден во конечната ранг листа (став 3), при што најуспешните тројца кандидати имаат право да конкурираат во кое било апелационо подрачје (став 4).

Останатите кандидати за судии и јавни обвинители од конечната ранг-листа се должни да конкурираат на секој објавен оглас за избор на судија во основен суд или јавен обвинител во основно јавно обвинителство (став 5) при што доколку кандидатот два пати последователно не се јави на објавените огласи го губи статусот на кандидат за судија или јавен обвинител (став 7).

По однос на наводите од предметната иницијатива дека законодавецот директно го условува, односно го ограничува правото на слободен избор на вработување (град по сопствен избор или пак место на живеење), притоа правејќи индиректна дискриминација за определени кандидати кои под исти услови биле примени и ја завршиле Академијата и под исти услови добиле уверение за завршена почетна обука, се смета дека се неосновани, од причина што огласите за избор на Судскиот совет и Советот на јавни обвинители се отворени за конкурирање за сите кандидати, при што се земаат предвид вкупниот број на слободни места кои ќе се пополнуваат.

Со член 46 ставот 1 од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија „Советот донесува одлука за објавување на оглас за избор на судија веднаш по упразнување на судиското место или по утврдена потреба за судиско место”.

Со ставот 2 од истиот член се определува дека „Во одлуката за објавување на огласот за избор на судија се наведува и потребната специјализација (кривична, граѓанска, стопанска, управна област или друга област од делокругот на работата на судот) за пополнување на празното судиско место, а согласно со претходно доставеното барање од страна на судот до Советот со кое се бара пополнување на судиско место”.

Со членот 32 став 1 од Уставот на сите граѓани им се овозможува правото на работа, слободен избор на вработување, заштита при работењето и материјална обезбеденост за време на привремена невработеност, а додека пак ставовите 2 и 3 пропишуваат дека на секому, под еднакви услови, му е достапно секое работно место и за извршената работа има право на соодветна заработувачка.

Според ставот 5 од истиот член „Остварувањето на правата на вработените и нивната положба се уредуваат со закон и со колективни договори”.

Се истакнува дека во оваа материја Законот за Академија за судии и јавни обвинители е *lex specialis* и тој определува одредени специфики кои се различни од другите закони, што не значи и дека тие решенија се противуставни, што се образложува во овој одговор на Иницијативата.

Досегашното искуство од примената на претходните закони за Академијата за судии и јавни обвинители покажа на нерамномерност при пријавувањето на оглас на кандидатите за пополнување на слободните судиски и јавнообвинителски места.

Па така, на голем дел од огласите не се пријавуваа кандидати и со тоа огласите пропаѓаа, па повторно се објавуваа огласи, а за одредени места имаше преголем број на кандидати. Во судовите или јавните обвинителства за каде не беше извршен избор и покрај итната потреба, се создаваше заостаток на предмети, а со тоа граѓаните не може да го остварат законски гарантираното право на судење во разумен рок.

Воедно, мандатот на функцијата судија или јавен обвинител е доживотен и гарантиран.

Оттука, се истакнува дека во овој случај не се работи за вработување на овие лица во судовите и јавните обвинителства, туку за нивен избор од страна на Судскиот совет и Советот на јавни обвинители.

За заштита на нивниот мандат се предвидени посебни одредби во Законот за судовите и Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија, односно Законот за Јавното обвинителство и Законот за Советот на јавните обвинители на Република Северна Македонија.

Заштитата на судиите во поглед на местото на вршење на функцијата се согледува во член 62 ставот 1 од Законот за судовите според кој, доколку судијата нема сопствен стан во седиштето на судот, има право на користење на соодветен службен стан, додека пак со ставот 2 од истиот член се уредува правото на судија на надоместок на реални патни трошоци имајќи го предвид фактот дека Судскиот совет одлучува по барањето на судијата за користење на службен стан, а притоа за таа намена се обезбедуваат средства од Судскиот буџет.

Оттука, законодавецот, по разгледување на сите теоретски и практични причини, како и мислењата и принципите на Европската Унија за обуката на судиите и јавните обвинители во Академиите, пристапи кон донесување на постојното законско решение.

Од овие причини се смета дека оспорените одредби од членот 113 ставовите 7 и 8 од Законот за Академијата за судии и јавни обвинители се во согласност со одредбите од Уставот на Република Северна Македонија, Законот за работните односи, Законот за судовите и Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија и Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија, да не поведе постапка за оценување на уставноста на член 113 ставови 7 и 8 од Законот за Академијата за судии и јавни обвинители („Службен весник на Република Македонија” бр.20/15, 192/15, 231/15 и 163/18).

Точка 26

Владата ја разгледа Иницијативата поднесена од Михајло Маневски од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.192/2020 за поведување на постапка за оценување на уставноста на Указот за прогласување на Законот за јавното обвинителство бр.08-1411/1 од 16.12.2020 година („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 42/2020) и Законот за јавното обвинителство („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 42/2020) и притоа го утврди следново мислење:

Подносителот во Иницијативата наведува дека со донесувањето на наведениот Закон се сторени повреди на Уставот, како и на Деловникот на Собранието и на Деловникот на Владата. Исто така, подносителот на Иницијативата наведува дека е сторена повреда на владеењето на правото како темелна вредност од член 8 став 1 алинеја 3, член 9, член 51 став 1, член 52 став 3, член 91 став 1 алинеја 2, член 106 став 1 и Амандманот X став 2 од Уставот, како и повреда на членовите 95, 96, 103, 132 и 170

од Деловникот на Собранието и член 65 од Деловникот на Владата на Република Македонија.

Подносителот на Иницијативата наведува дека се сторени повреди при предлагањето на Законот од страна на Владата и во постапката за гласање пред Собранието, како и дека одредени одредби од Законот се во спротивност со Уставот.

1. Во однос на постапката за предлагање на Законот, истакнуваме дека Предлог - законот за изменување и дополнување на Законот за јавното обвинителство, по скратена постапка, Владата го утврди на Осмата седница на Владата, одржана на 9 февруари 2020 година. На седницата претседавал претседателот на Владата Оливер Спасовски. На седницата присуствувале и заменикот на претседателот на Владата на Република Северна Македонија, задолжен за економски прашања и за координација со економските ресори, Мила Царовска, заменикот на претседателот на Владата на Република Северна Македонија и министер за одбрана, м-р Радмила Шекеринска – Јанковска и заменикот на претседателот на Владата на Република Северна Македонија, задолжен за европски прашања, д-р Бујар Османи, членовите на Владата на Република Северна Македонија, м-р Никола Димитров, министер за надворешни работи, д-р Рената Дескоска, министер за правда, м-р Наќе Чулев, министер за внатрешни работи, д-р Нина Ангеловска, министер за финансии, Дамјан Манчевски, министер за информатичко општество и администрација, м-р Крешник Бектеши, министер за економија, Насер Нуредини, министер за животна средина и просторно планирање, д-р Арбер Адеми, министер за образование и наука, Трајан Димковски, министер за земјоделство, шумарство и водостопанство, д-р Венко Филипче, министер за здравство, д-р Рашела Мизрахи, министер за труд и социјална политика, м-р Горан Сугаревски, министер за транспорт и врски, Горан Милевски, министер за локална самоуправа, Роберт Поповски, министер без ресор, задолжен за комуникации, отчетност и транспарентност, Елвин Хасан, министер без ресор, задолжен за странски инвестиции, Музафер Бајрам, министер без ресор, задолжен за имплементација на Националната стратегија за подобрување на состојбата на Ромите во Република Северна Македонија, Зорица Апостолска, министер без ресор, задолжен за странски инвестиции и Хисен Џемаили, министер без ресор, задолжен за регулатива за подобрување на инвестициската клима за домашните претпријатија, како и Генералниот секретар на Владата на Република Северна Македонија, д-р Драги Рашковски. На седницата присуствувала и Лила Пејчиновска – Миладиновска, секретар на Секретаријатот за законодавство. Покрај членовите на Владата на Република Северна Македонија, на седницата присуствувал и Владимир Лазовски, заменик на министерот за култура. Од седницата отсутствувале заменикот на претседателот на Владата на Република Северна Македонија и министер за политички систем и односи меѓу заедниците, Садула Дураки и членовите на Владата на Република Северна Македонија, Хусни Исмаили, министер за култура, Едмонд Адеми, министер без ресор, задолжен за дијаспора и д-р Бардул Даути, министер без ресор, задолжен за странски инвестиции.

По точката 1 од Дневниот ред, Владата го разгледала Предлог - законот за јавното обвинителство, по скратена постапка и го утврдила со следниве заклучоци:

1. Во член 61 став (2) од Предлог - законот, зборовите „се води сметка за принципот на соодветна и правична застапеност на граѓаните кои припаѓаат на сите заедници” да се изменат во насока да се применува принципот на соодветна и правична застапеност на граѓаните кои припаѓаат на сите заедници.

2. Во член 101 став (1) да се допрецизира во насока дека процентот од 0,4% ќе се реализира доколку не се наруши праведната распределба на буџетските средства и нормалното функционирање на буџетот.

3. Во член 113 да се усогласи денот на влегување во сила со денот на отпочнување на примена на Законот.

4. Пречистениот текст на Предлог - законот за јавното обвинителство, по скратена постапка, согласно член 170 од Деловникот на Собранието на Република Македонија да го достави до Собранието.

Текстот на Предлог - законот бил утврден со два гласа против.

Истовремено, Владата заклучила да го повлече од Собраниска постапка Предлог - законот за јавното обвинителство, во скратена постапка доставен до Собранието на Република Северна Македонија со писмо бр.45-1849/3 од 23 јули 2019 година. Од наведеното може да се констатира дека се неосновани наводите изнесени во Иницијативата за сторени повреди при предлагањето на законот. Записникот од Осмата седница на Владата на Република Северна Македонија, одржана на 9.2.2020 година е едногласно усвоен на Седницата на Владата одржана на 25.2.2020 година без ниту еден глас против. Истакнуваме дека истиот текст на Законот што е утврден од Владата на 9.2.2020 година е доставен до Собранието на 10.2.2020 година и по него е расправано и истиот е донесен од Собранието и е објавен во „Службен весник на Република Северна Македонија“. Имено, при доставување на текстот на Предлогот на законот од Владата до Собранието на 9.2.2020 година направен е пропуст и е испратен текст на законот без да бидат внесени измените и дополнувањата согласно заклучоците од седницата на Владата. Откако е увиден пропустот, тој текст на Предлог на закон е повлечен и со нов допис на 10.2.2020 година е испратен текстот на Предлогот на законот кој беше усвоен на Седницата на Владата одржана на 9.2.2020 година, по кој текст Собранието расправаше и истиот е усвоен на Седница.

2. Во однос на наводите изнесени во Иницијативата за постапката за донесување на Законот и неговото гласање во Собранието, се упатува на Уставот на Република Северна Македонија во членот 61 од Уставот кој предвидува дека Собранието е претставнички орган на граѓаните и носител на законодавната власт во Републиката, а неговата надлежност во поглед на донесувањето на законите и изменување на Уставот е предвидена во членот 68 став 1 алинеја 1. Постапката за предлагање и донесување на Закон е предвидена во членовите од 69 до 71 од Уставот, а членот 75 се однесува на прогласувањето на законите со указ. Врз основа на наведеното, се смета дека е потребно согласно принципот за поделба на власта на законодавна, извршна и судска, Владата на Република Северна Македонија да му предложи на Уставниот суд на Република Северна Македонија да побара мислење од Собранието на Република Северна Македонија кое би требало да се произнесе за изнесените наводи во Иницијативата.

3. Во однос на оспорениот член 4 став 2, во кој се предвидува дека Јавниот обвинител во вршењето на своите функции соодветно ги применува одредбите од Законот за

употреба на јазиците, истакнуваме дека оваа одредба не е во спротивност со Уставот, од причина што употребата на јазиците во кривичната постапка е уредена со Законот за кривичната постапка, а во член 23 ставот 4 од Законот за употреба на јазиците е наведено дека одредбите од другите закони се усогласуваат со Законот за употреба на јазиците.

4. Во Иницијативата подносителот наведува и дека со членот 110 од Законот за јавното обвинителство се повредува правото на еднаквост на граѓаните пред Уставот и законите. Во однос на изнесените наводи на подносителот, се смета дека оваа одредба е во согласност со Уставот од следниве причини:

Членот 110 од Закон за јавното обвинителство („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. 42/2020) предвидува дека Јавно обвинителство не може да го заснова обвинението врз основа на незаконски прислушувани материјали. Исклучок од ова се предметите на Јавното обвинителство за гонење на кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите поднесени до надлежен суд до 30 јуни 2017 година согласно со Законот за јавно обвинителство за гонење на кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите. Ставот (3) предвидува дека материјалите и транскриптите од материјалите од незаконски прислушувани материјали за предметите покренати по 30 јуни 2017 година можат да се користат само како индиции и на нив не може да се заснова обвинителен акт или обвинителен предлог и истите не можат да бидат предложени и употребени како доказ во постапката по поднесениот обвинителен акт или обвинителен предлог.

Членот 113 од преодните и завршните одредби од Законот за јавното обвинителство определува дека неговата примена започнува од 30 јуни 2020 година, кога престануваат да важат постојните Закон за јавното обвинителство и Закон за јавното обвинителство за гонење на кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на неовластено следење на комуникациите.

Согласно членот 5 став (1) од Законот за јавно обвинителство за гонење на кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите („Службен весник на Република Македонија“ бр. 159/15) надлежноста на Специјалното обвинителство е да истражува и гони кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на неовластено следење на комуникациите, што е дефинирано во членот 2 став (1) од Законот. „Неовластеното следење на комуникации“ се дефинира како неовластено следење на сите комуникации извршено во периодот меѓу 2008 и 2015 година, вклучително но не и ограничено на аудио снимки и транскрипти поднесени до Јавното обвинителство пред 15 јули 2015 година.“ Согласно законските одредби, сите наведени материјали се предмет на надлежност пред обвинителството.

Во член 12 став (2) од Законот за кривичната постапка („Службен весник на Република Македонија“ бр. 150/10) се предвидува дека доказите прибавени на незаконит начин или со кршење на слободите и правата утврдени со Уставот на Република Северна Македонија, законот и меѓународните договори, како и доказите

произлезени од нив, не можат да се користат и врз нив не може да се заснова судската одлука.

Во однос на незаконските прислушувани материјали, истакнуваме дека ова прашање е детално разработено и тоа, како од теоријата, така и од практиката. Дополнително, и Европскиот суд за човекови права и националните судови имаат развиено богата јуриспруденција по однос на ова прашање. Имено, прашањето за исклучувањето на незаконито прибавените докази претставува еден од клучните елементи на правичното судење. Сепак, би сакале да истакнеме дека од ова правило постојат бројни исклучоци. Нив можеме да ги сретнеме во компаративните искуства, но и во јуриспруденцијата на Европскиот суд за човекови права. Со нив се востановува баланс меѓу обврската со обвинетите да се постапува коректно и правично, со целосно почитување на човековите права и слободи, од една, и интенциите за осуда на сторителите на тешки кривични дела, од друга страна. Со примената на овој исклучок директно се спречува да не одговараат сторителите на тешки кривични дела за маргинални повреди на правата или прописите, особено ако повредата не може да и се препише на државата.

Во современото казнено процесно право детално се разработува материјата за незаконитите докази. Понудените решенија во секоја од државите се различни, во зависност од нивните правни системи, традиции и правна култура. Ова особено се однесува на допуштеноста на нивната употреба. Во тој контекст, законодавствата генерално разликуваат неколку видови на недопуштени (незаконити) докази, и тоа: докази кои што се прибавени со тортура, докази кои што се прибавени на незаконит начин односно спротивно на одредбите на процесниот закон и докази кои што се прибавени со кршење на темелните права на човекот и граѓанинот кои што се гарантирани со домашните и меѓународните правни акти.

Покрај нормирањето на оваа материја во националните законодавства, судската практика на ова прашање посветува особено внимание. Така, при одлучувањето на допуштеноста на незаконитите докази во кривичната постапка, судската практика инсистира на целосна проценка на пропорционалноста на правото на одбрана на обвинетиот и интересот на кривичниот прогон. Притоа, вообичаено при одлучувањето за допуштеноста на некој доказ судовите се водат од одредени критериуми, и тоа: сериозноста на кривичното дело, сериозноста на процедуралните повреди во контекст на собирањето на доказите и намерата за заобиколување на доказните правила пред судот. Ако во секој поединечен предмет судот утврди дека правата на обвинетиот преовладуваат над интересите на кривичниот прогон, во тој случај доказите собрани на незаконит начин не можат да се користат во кривичната постапка.

За допуштеноста на доказите, односно за исклучоците од правилото за забрана за користење на незаконити докази богата практика има развиено и Европскиот суд за човекови права (ЕСЧП) во Стразбур. Така, референтен предмет на Судот во Стразбур во однос на ова прашање е случајот „Шенк“ против Швајцарија. Во овој предмет Судот за прв пат ја развива својата доктрина според која има резервиран став кон доказните правила воопшто, притоа вклучувајќи го и прашањето за законитоста на

доказите. Во тој контекст, Судот во Стразбур смета дека за прашање треба да одлучуваат националните судови. Сепак, ставот на Судот во Стразбур е дека тој го задржува правото да оценува дали судењето во целина, вклучувајќи го и начинот на кој се изведени доказите, е согласен со концептот на фер судење согласно членот 6 од Конвенцијата.

Материјата за законитоста на доказите во казненото процесно законодавство е уредена во членот 12 од Законот за кривичната постапка. Првиот став од овој член содржи забрана за изнудување на признание или друг вид на изјава од обвинетиот или од друго лице учесник во кривичната постапка. Со овој став целосно се задоволуваат меѓународните стандарди во бројните меѓународни инструменти, а посебно во оние во кои се уредуваат прашањата поврзани со тортура. Во вториот став од наведениот член е напишано дека „Доказите прибавени на незаконит начин или со кршење на слободите и правата утврдени со Уставот на Република Северна Македонија, законот и меѓународните договори, како и доказите произлезени од нив, не можат да се користат и врз нив не може да се заснова судска одлука.” Притоа, законодавецот акцентот го става на прибавувањето на доказите на незаконит начин, што беше предмет на повеќе расправи. Ваквиот приод на законодавецот со кој акцентот го става на начинот на прибавување на доказите, а не на начинот на нивното создавање беше предмет на елаборација во конкретните предмети на нашите судови. Согласно овој приод на законодавецот, создавањето на доказот на незаконит начин не го прави автоматски самото доказно средство незаконско, доколку истото било прибавено во согласност со Уставот, законите и меѓународните документи.

Во однос на ова прашање особено битна е Пресудата КОКЖ-35/15 донесена во Апелациониот суд Скопје, на 26.9.2016 година. Ова пресуда на Апелациониот суд Скопје воспоставува многу важна практика на разликување на поимите на создавање на доказите и нивното прибавување, при што одредува дека доколку доказот е создаден на незаконит начин (така, на пример, аудио-снимките се направени приватно и неовластено, без судски налог за посебна истражна мерка од членот 252 од ЗКП) тоа не го прави автоматски тоа доказно средство (снимениот разговор) незаконито. А доколку доказот е прибавен на законит начин (преку ПИМ мерка одредена според членот 252 од ЗКП или на друг начин предвиден во ЗКП), тој доказ може слободно да се користи како законит и дозволен во кривичната постапка. Праксата воспоставена од Апелациониот суд Скопје, воспоставува ситуација во која незаконски создадените, а законски прибавените докази секогаш се применливи и дозволени во кривичната постапка заради фактот што акцентот на законодавецот е ставен врз прибавувањето, а не врз создавањето на доказите. Врз основа на ова воспоставено правило, нема никаква пречка и неовластено снимените разговори кои се предмет на работењето на Специјалното јавно обвинителство да бидат употребени како законски и дозволени доказни средства, имајќи предвид дека истите се прибавени на законит начин, почитувајќи ги одредбите на Законот за кривичната постапка во однос на прибавување на доказите.

Ставот 1 од членот 110 од Законот за јавното обвинителство со кој се предвидува дека Јавно обвинителство не може да го заснова обвинението врз основа на незаконски

прислушувани материјали е во согласност со горенаведеното во контекст на членот 12 од Законот за кривичната постапка.

Во однос на исклучоците кои се содржани во ставот 2 од оспорениот член, кои се однесуваат на предметите Јавното обвинителство за гонење на кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите поднесени до надлежен суд до 30 јуни 2017 година согласно со Законот за јавно обвинителство за гонење на кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите, истакнуваме дека оваа одредба е целосно во согласност со Уставот и веќе елаборираните меѓународни стандард и особено јуриспруденцијата на Европскиот суд за човекови права. Дополнително, на иста линија е и домашната судска практика која беше погоре елаборирана.

Ставот (3) предвидува дека материјалите и транскриптите од материјалите од незаконски прислушувани материјали за предметите покренати по 30 јуни 2017 година можат да се користат само како индиции и на нив не може да се заснова обвинителен акт или обвинителен предлог и истите не можат да бидат предложени и употребени како доказ во постапката по поднесениот обвинителен акт или обвинителен предлог. Ова решение е во согласност со членот 22 од Законот за Јавното обвинителство за гонење на кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите, согласно кој „Јавниот обвинител кој раководи со Јавното обвинителство, може да покрене обвинение или да нареди запирање на истражна постапка во период не подолг од 18 месеци од денот на преземањето на предметите и материјалите во негова надлежност.“. Оваа одредба би требало да се анализира во контекст на одредбите за застарување од Кривичниот законик. Имено, по останатите предмети по кои не настапила застареност и по кои Специјалното јавно обвинителство нема покренато обвинение во наведениот рок, ќе постапуваат надлежните јавни обвинителства.

5. Исто така, подносителот на Иницијативата наведува дека со членот 29 став 2 од Законот е прекршен принципот на хиерархија во јавното обвинителство. Имено, со оваа одредба е предвидено дека „Јавниот обвинител на Република Северна Македонија без согласност на основниот јавен обвинител на Основното јавно обвинителство за гонење на организиран криминал и корупција не може да преземе кривично гонење или вршење на одделни работи за кои е надлежно Основното јавно обвинителство за гонење на организиран криминал и корупција или да овласти друго јавно обвинителство да води постапка по одделни предмети или да врши определени работи од надлежност на Основното јавно обвинителство за гонење на организиран криминал и корупција, освен ако при надзорот од членот 28 став (3) од овој закон се утврди дека јавнообвинителската функција не се врши согласно со роковите утврдени во Законот за кривична постапка.“. Оваа одредба не претставува повреда на хиерархијата и субординацијата во јавно-обвинителската организација, туку дава посебна автономија и дополнителни гаранции при постапувањето на Основното јавно обвинителство за гонење на организиран криминал и корупција. Внесувањето посебна автономија за ова јавно обвинителство во новиот закон е согласно неговите надлежности за гонење на кривичните дела поврзани со

организираните криминал и корупција. Имено, оваа одредба е само еден сегмент на целокупната автономија на ова јавно обвинителство која е обезбедена со Законот. Така, во таа смисла, покрај оваа одредба, во Законот се пропишани и цел сет други одредби со кои се гарантира автономијата во постапувањето на Основното јавно обвинителство за гонење на организиран криминал и корупција, и тоа:

- Јавните обвинители во ова специјализирано јавно обвинителство да не можат да бидат упатени во друго јавно обвинителство;
- Ова јавно обвинителство да може самостојно да бара меѓународна правна помош по предметите по кои постапува;
- Бројот на јавни обвинители во ова јавно обвинителство да го определува Советот на јавни обвинители по предлог на шефот на ова јавно обвинителство;
- Шефот на ова јавно обвинителство да може да се разреши единствено со двотретинско мнозинство од вкупниот број на членови во Советот на јавни обвинители;
- Правилник за систематизација на јавнообвинителските службеници во ова јавно обвинителство да донесе шефот на ова јавно обвинителство; и
- Автономија во финансирањето на ова јавно обвинителство преку механизми за изготвување предлог буџет за неговата работа, можност за дополнителни барања за негово финансирање во текот на годината во зависност од обемот на работа и плати на ниво на сложеноста на нивната работа (за шефот на ова Јавно обвинителство 5% помала плата од Јавното обвинителство на Република Северна Македонија, а за јавните обвинители плата на ниво на јавен обвинител во вишо Јавно обвинителство).

Од наведените причини, Владата на Република Северна Македонија смета дека нема основ за поведување на постапка за оценување на уставноста на Законот за јавното обвинителство („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.42/2020), поради што му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија поднесената Иницијатива со барањето за донесување на временна мерка во целост да ја отфрли.

Точка 27

Владата ја разгледа Иницијативата поднесена од Михајло Маневски од Скопје, доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.191/2020 за поведување на постапка за оценување на уставноста на Законот за изменување и дополнување на Законот за Советот на јавните обвинители на Република Македонија („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр.44/2020) и притоа го утврди следново мислење:

Подносителот во Иницијативата наведува дека со донесувањето на наведениот закон се сторени повреди на Уставот, како и Деловникот на Собранието и Деловникот на Владата. Подносителот на Иницијативата наведува дека се сторени повреди при предлагањето на законот од страна на Владата и во постапката за гласање пред Собранието.

1. Во однос на постапката за предлагање на Законот, истакнуваме дека Предлогот на законот за изменување и дополнување на Законот за Советот на јавни обвинители

на Република Македонија, по скратена постапка, Владата го утврди на Осмата седница на Владата, одржана на 9 февруари 2020 година. На седницата претседавал претседателот на Владата Оливер Спасовски. На седницата присуствувале и заменикот на претседателот на Владата на Република Северна Македонија, задолжен за економски прашања и за координација со економските ресори, Мила Царовска, заменикот на претседателот на Владата на Република Северна Македонија и министер за одбрана, м-р Радмила Шекеринска - Јанковска и заменикот на претседателот на Владата на Република Северна Македонија, задолжен за европски прашања, д-р Бујар Османи, членовите на Владата на Република Северна Македонија, м-р Никола Димитров, министер за надворешни работи, д-р Рената Дескоска, министер за правда, м-р Наќе Чулев, министер за внатрешни работи, д-р Нина Ангеловска, министер за финансии, Дамјан Манчевски, министер за информатичко општество и администрација, м-р Крешник Бектеши, министер за економија, Насер Нуредини, министер за животна средина и просторно планирање, д-р Арбер Адеми, министер за образование и наука, Трајан Димковски, министер за земјоделство, шумарство и водостопанство, д-р Венко Филипче, министер за здравство, д-р Рашела Мизрахи, министер за труд и социјална политика, м-р Горан Сугаревски, министер за транспорт и врски, Горан Милевски, министер за локална самоуправа, Роберт Поповски, министер без ресор, задолжен за комуникации, отчетност и транспарентност, Елвин Хасан, министер без ресор, задолжен за странски инвестиции, Музафер Бајрам, министер без ресор, задолжен за имплементација на Националната стратегија за подобрување на состојбата на Ромите во Република Северна Македонија, Зорица Апостолска, министер без ресор, задолжен за странски инвестиции и Хисен Џемаили, министер без ресор, задолжен за регулатива за подобрување на инвестициската клима за домашните претпријатија, како и Генералниот секретар на Владата на Република Северна Македонија, д-р Драги Рашковски. На седницата присуствувала и Лила Пејчиновска – Миладиновска, секретар на Секретаријатот за законодавство. Покрај членовите на Владата на Република Северна Македонија, на седницата присуствувал и Владимир Лазовски, заменик на министерот за култура. Од седницата отсутствувале заменикот на претседателот на Владата на Република Северна Македонија и министер за политички систем и односи меѓу заедниците, Садула Дураки и членовите на Владата на Република Северна Македонија, Хисни Исмаили, министер за култура, Едмонд Адеми, министер без ресор, задолжен за дијаспора и д-р Бардул Даути, министер без ресор, задолжен за странски инвестиции.

По точката 2 од Дневниот ред, Владата го разгледала Предлог - законот за изменување и дополнување на Законот за Советот на јавни обвинители на Република Македонија, по скратена постапка и го утврдила со следниве заклучоци:

1. Во Предлог - законот да се внесе повикување на Законот за употреба на јазиците согласно кое Советот на јавни обвинители во својата работа ќе ги применува одредбите од овој закон.
2. Во член 41 од Предлог - законот да се предвиди двојно (бадентерово) мнозинство за избор на јавните обвинители во Основното јавно обвинителство за гонење на организиран криминал и корупција.

3. Во член 28 од Предлог - законот да се усогласи денот на влегување на сила со денот на отпочнување на примена на законот.

4. Пречистениот текст на Предлог - закон за изменување и дополнување на Законот за Советот на јавни обвинители на Република Македонија, по скратена постапка, согласно член 170 од Деловникот на Собранието на Република Македонија да го достави до Собранието.

Текстот на Предлог законот на наведената седница бил утврден со два гласа против.

Истовремено, Владата заклучила да го повлече од собраниска постапка Предлог - закон за изменување и дополнување на Законот за Советот на јавни обвинители на Република Македонија, по скратена постапка доставен до Собранието на Република Северна Македонија со писмо бр. 45-1645/3 од 23 јули 2019 година.

Од наведеното може да се констатира дека се неосновани наводите изнесени во иницијативата за сторени повреди при предлагањето на законот. Записникот од Осмата седница на Владата на Република Северна Македонија, одржана на 9.2.2020 година е едногласно усвоен на Седницата на Владата одржана на 25.2.2020 година без ниту еден глас против. Истакнуваме дека истиот текст на Законот што е утврден од Владата на 9.2.2020 година е доставен до Собранието на 10.2.2020 година и по него е расправано и истиот е донесен од Собранието и е објавен во „Службен весник на Република Северна Македонија“. Имено, при доставување на текстот на Предлогот на законот од Владата до Собранието на 9.2.2020 година направен е пропуст и е испратен текст на законот без да бидат внесени измените и дополнувањата согласно заклучоците од седницата на Владата. Откако е увиден пропустот, тој текст на Предлог на закон е повлечен и со нов допис на 10.2.2020 година е испратен текстот на Предлогот на законот кој беше усвоен на Седницата на Владата одржана на 9.2.2020 година, по кој текст Собранието расправаше и истиот е усвоен на Седница.

2. Во однос на наводите изнесени во Иницијативата за постапката за донесување на Законот и неговото гласање во Собранието, се упатува на Уставот на Република Северна Македонија во членот 61 од Уставот кој предвидува дека Собранието е претставнички орган на граѓаните и носител на законодавната власт во Републиката, а неговата надлежност во поглед на донесувањето на законите и изменување на Уставот е предвидена во членот 68 став 1 алинеја 1. Постапката за предлагање и донесување на закон е предвидена во членовите од 69 до 71 од Уставот, а членот 75 се однесува на прогласувањето на законите со указ. Врз основа на наведеното, се смета дека е потребно согласно принципот за поделба на власта на законодавна, извршна и судска, Уставниот суд на Република Северна Македонија да побара мислење од Собранието на Република Северна Македонија кое би требало да се произнесе за изнесените наводи во Иницијативата.

3. Во однос на оспорениот член 1 став 2, во кој се предвидува дека Советот во вршењето на своите функции соодветно ги применува одредбите од Законот за употреба на јазиците, истакнуваме дека оваа одредба не е во спротивност со

Амандманот V од Уставот и дека употребата на јазиците на заедниците согласно овој закон е утврдена само на работата на Советот, а не и за судските постапки, бидејќи Советот воопшти и не учествува во постапки пред судовите.

Од наведените причини, Владата на Република Северна Македонија смета дека нема основ за поведување на постапка за оценување на уставноста на Законот за изменување и дополнување на Законот за Советот на јавните обвинители на Република Северна Македонија („Службен весник на РСМ“ бр.42/2020), поради што му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија поднесената Иницијатива со барањето за донесување на времена мерка во целост да ја отфрли.

Точка 28

Владата ја разгледа Иницијативата доставена до Уставниот суд на Република Северна Македонија под У.бр.203/2020 за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 12 став 1 алинеја 7 од Законот за адвокатурата („Службен весник на Република Македонија“ бр. 59/02, 60/06, 29/07, 106/08, 135/11, 113/12 и 148/15), поднесена од Адвокатско друштво Тошиќ и Јевтиќ од Скопје и притоа го утврди следново мислење:

Подносителот во Уставната иницијатива смета дека со одредбата од член 12 став 1 алинејата 7 од Законот за адвокатурата („Службен весник на Република Македонија“ бр.59/02, 60/06, 29/07, 106/08, 135/11, 113/12 и 148/15) се поткопуваат темелните вредности засновани со уставниот поредок, повреда на член 8 став 1 точка 2 од Уставот, кои се однесуваат на владеење на правото, хуманизмот и социјалната правда и солидарност, правото на работа, слободен избор на вработување и соодветна заработувачка и достапноста на секое работно место под еднакви услови до сите согласно член 32 од Уставот, поттикнува невработеност и неизвесност и една цела група на граѓани свесно става во незавидна позиција.

Понатаму, според подносителот на Иницијативата, вработените правници кандидати за адвокат се дискриминирани и ставени во нееднаква положба, иако таа е гарантирана со член 9 од Уставот на Република Северна Македонија.

Наводите од Иницијативата, се неосновани од следниве причини:

Значењето на адвокатурата во нашиот правен систем го дефинира Уставот на Република Северна Македонија, а со член 53 се даваат уставни гаранции дека „Адвокатурата е самостојна и независна јавна служба што обезбедува правна помош и врши јавни овластувања во согласност со закон.“.

Со амандманот XXVIII од Уставот, Судскиот совет се дефинира како самостоен и независен орган на судството кој ја обезбедува и ја гарантира самостојноста и независноста на судската власт.

Член на Судскиот совет што го избира Собранието на Република Македонија, односно што го предлага претседателот на Република Македонија, може да биде избран од редот на универзитетските професори по право, адвокатите и други истакнати правници.

Овие одредби од Уставот ја покажуваат улогата и значајното место на адвокатурата, таа е основен стожер на остварувањето и одбраната на правата на граѓаните во општеството и заштита на нивните права во постапките пред судовите.

Одговорноста што адвокатот ја носи согласно оваа системска надлежност е голема.

Оттука, за адвокатурата, и во нашата држава и во секоја земја членка на ЕУ има воспоставени стандарди со цел да се зачува оваа гарантирана независност и самостојност на дејноста.

Со Законот за адвокатурата се уредува обезбедувањето правна помош од страна на адвокатурата на физички и правни лица во остварувањето и заштитата на нивните права и врз закон заснованите интереси во постапката пред судовите, државните органи, други правни лица, органите на единиците на локалната самоуправа, вршењето на адвокатската дејност утврдени со овој и друг закон, како и организацијата на адвокатурата, условите за вршење и престанок и мирување на адвокатска дејност и правата и обврските на адвокатите, како и осигурување на адвокатите од одговорност од штета.

Со член 10 ставот (1) од Законот, јасно се уредува правото на вршење адвокатска дејност, кое се стекнува со упис во Именикот на адвокатите на Адвокатската комора на Република Македонија.

Со членот 12 од Законот пропишани се законските услови за упис:

„Во Именикот на адвокатите може да се запише лице, кое ги исполнува општите услови за засновање на работен однос во органите на државната управа, кое ужива углед и е достоино за вршење на адвокатската дејност и да ги исполнува следниве услови:

- да е државјанин на Република Македонија или да е државјанин на држава земја членка на Европската унија;
- да е деловно способно;
- има стекнато универзитетска диплома за дипломиран правник во Република Македонија со завршено четиригодишно високо образование на правни студии или со стекнати 300 кредити според Европскиот кредит – трансфер систем (ЕКТС) или нострифицирана диплома од правен факултет од странство,
- активно да го зборува македонскиот јазик;
- да има положено правосуден испит во Република Македонија;
- да не е правосилно осуден на казна, забрана на вршење дејност, професија или должност, за време на траење на таа казна;
- да не е во работен однос и
- да не врши работи кои се неспојливи со адвокатурата.

Со членот 13 од Законот се уредува дека надлежниот орган на Адвокатската комора на Република Македонија, определен со акт на Комората, на начин и под услови определени со Законот, во рок од 15 дена од денот на поднесувањето на барањето за упис во Именикот на адвокатите и Именикот на адвокатските друштва на

Адвокатската комора на Република Македонија, во рамките на предвидените рокови за прием во актите на Адвокатската комора на Република Македонија, донесува решение со кое врши упис или го одбива барањето за упис во Именикот на адвокатите и Именикот на адвокатските друштва на Адвокатската комора на Република Македонија.

Од претходно наведените одредби за самостојноста и независноста на адвокатурата, но и од одредбата од членот 20 од Законот за адвокатура која гласи: „Адвокатот не може да врши јавна функција или професија и друга јавна служба“ со која се определува положбата на адвокатот во нашиот правен систем, произлегува потребата од доказ дека лицето кое поднесува барање за упис е невработено.

Оттука, за подносителот на барањето за упис, се претпоставува дека е свесен за значењето на оваа функција и нужноста за постоење на независноста кај него. Кога подносителот ќе се определи да ја врши оваа дејност, се претпоставува дека е независен и нема да застапува ниеден друг интерес, освен интересот на идните странки кои ќе ги застапува пред органите и институциите, за што ќе биде овластен.

Оспорената одредба е предвидена со цел да спречи конфликт на интереси и да овозможи непристрасност кај барателот, кој со денот на упис станува адвокат.

Од наведените причини, Владата на Република Северна Македонија смета дека оспорената одредба од член 12 став (1) алинејата 7 од Законот за Адвокатура е во согласност со одредбите од Уставот на Република Северна Македонија и му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија, да не поведе постапка за оценување на уставноста на член 12 став (1) алинејата 7 од Законот за Адвокатура („Службен весник на Република Македонија” бр.59/02, 60/06, 29/07, 106/08, 135/11, 113/12 и 148/15).

Точка 29

Владата ја разгледа Иницијатива поднесена од „Твоја партија“ политичка партија, Скопје, поднесена до Уставниот суд на Република Северна Македонија, под У.бр.169/2020 за поведување на постапка за оценување на уставноста на член 75-ѓ став 1 и 12, член 76-а став 2, член 76-д став 4 и член 78-а став 4 и 5 од Изборниот законик („Службен весник на Република Македонија“ бр.40/2006, 136/2008, 148/2008, 155/2008, 163/2008, 44/2011, 51/2011, 54/2011, 142/2012, 31/2013, 34/2013, 14/2014, 30/2014, 196/2015, 35/2016, 97/2016, 99/2016, 136/2016, 142/2016, 67/2017, 125/2017, 35/2018, 99/2018, 140/2018, 208/2018, 27/2019, 98/2019 и 42/2020) и притоа го утврди следново мислење:

Со поднесената иницијатива, предлагачот, бара Уставен суд да поведе постапка за оценување на уставноста на член 75-ѓ став 1 и 12, член 76-а став 2, член 76-д став 4 и член 78-а став 4 и 5 од Изборниот законик.

* * *

Со Изборниот законик („Службен весник на Република Македонија“ бр. 40/06, 136/08, 148/08, 155/08, 163/08, 44/11, 51/11, 54/11, 142/12, 31/13, 34/13, 14/14, 30/14, 196/15, 35/16, 97/16, 99/16, 136/16, 142/16, 67/17, 125/17, 35/18, 99/18, 140/18, 208/18, 27/19, 98/19 и 42/20) се уредуваат начинот, условите и постапката за избор на претседател на Република Македонија, за избор на пратеници во Собранието на Република Македонија, за членови на советите на општините и Советот на градот Скопје, за избор на градоначалник на општина и градоначалник на градот Скопје, начинот и постапката на евидентирање на избирачкото право, водење на Избирачкиот список, определување на границите на изборните единици и утврдувањето, менувањето и објавувањето на избирачките места, како и условите за функционирање на избирачките места.

Во член 75-ѓ став 1 од Изборниот законик е уредено дека за време на изборната кампања и во првиот и во вториот круг на гласање, радиодифузерите кои ги покриваат изборите можат да емитуваат вкупно девет минути дополнително време за рекламирање на реален час емитувана програма исклучиво наменети за платено политичко рекламирање, од кои за двете најголеми политички партии од позицијата кои на последните избори за пратеници во Собранието на Република Македонија освоиле најмногу гласови можат да одвојат најмногу четири минути, за двете најголеми политички партии во опозиција кои на последните избори за пратеници во Собранието на Република Македонија освоиле најмногу гласови можат да одвојат најмногу четири минути, за политичките партии во Собранието на Република Македонија кои на последните избори за пратеници не освоиле доволно пратеници да формираат пратеничка група и за политичките партии кои не се застапени во Собранието на Република Македонија или кандидати можат да одвојат една минута.

Во член 75-ѓ став 12 од Изборниот законик поблиску е уредена содржината на рекламниот простор на електронските медиуми (интернет портали) и печатените медиуми наменет за платено политичко рекламирање, кој се распределува по следниве критериуми:

- најмногу 45% од рекламниот простор може да се даде на двете најголеми политички партии од позицијата кои на последните избори за пратеници во Собранието на Република Македонија освоиле најмногу гласови,
- најмногу 45% од рекламниот простор може да се даде на двете најголеми политички партии во опозиција кои на последните избори за пратеници во Собранието на Република Македонија освоиле најмногу гласови,
- најмногу 10 % од рекламниот простор може да се даде на политичките партии во Собранието на Република Македонија кои на последните избори за пратеници не освоиле доволно пратеници да формираат пратеничка група и за политичките партии кои не се застапени во Собранието на Република Македонија или кандидати

Со член 76-а став 2 од Изборниот законик уредено е дека за време на изборната кампања, Јавниот радиодифузен сервис е должен да обезбеди рамноправен пристап во информативната програма при што 30% од времето емитува за дневните настани од земјата и светот, 30% од времето за активностите на политичките партии на власт,

30% од времето за активностите на политичките партии во опозиција и 10% од времето за активностите на политичките партии кои не се претставени во Собранието на Република Македонија и за независните кандидати.

Во член 76-д став 4 од Изборниот законик поблиску е уредена содржината за финансиските средства за платено политичко рекламирање обезбедени од Буџетот на Република Македонија во текот на изборниот процес, кои не смеат да ја надминат сумата од 2 (две) евра во денарска противвредност без пресметан ДДВ, по запишан избирач од вкупно запишани избирачи на територијата на Република Македонија. Овие средства се распределуваат на следниов начин:

- најмногу 45% од средствата може да искористат двете најголеми политички партии од позицијата кои на последните избори за пратеници во Собранието на Република Македонија освоиле најмногу гласови,
- најмногу 45% од средствата може да искористат двете најголеми политички партии во опозиција кои на последните избори за пратеници во Собранието на Република Македонија освоиле најмногу гласови,
- најмногу 10 % од средствата може да искористат политичките партии во Собранието на Република Македонија кои на последните избори за пратеници не освоиле доволно пратеници да формираат пратеничка група и за политичките партии кои не се застапени во Собранието на Република Македонија или кандидати.

Во член 78-а став 4 од Изборниот законик е уредено дека политичките партии имаат право на закуп за политичко рекламирање на рекламните паноа и билборди на транспарентен и недискриминаторски начин согласно со следните критериуми:

-40% од вкупниот број се достапни на двете најголеми политички партии од позицијата кои на последните избори за пратеници во Собранието на Република Македонија освоиле најмногу гласови;

-40% од вкупниот број се достапни на двете најголеми политички партии во опозиција кои на последните избори за пратеници во Собранието на Република Македонија освоиле најмногу гласови;

-10% од вкупниот број се достапни на парламентарните партии кои немаат пратенички групи во Собранието на Република Македонија и

-10% од вкупниот број се достапни на вонпарламентарните партии и независни кандидати во Република Македонија.

Во член 78-а став 5 општините во Република Македонија, градот Скопје и правните лица кои стопанисуваат со рекламните паноа и билборди се должни локациите кои се нудат за политичко рекламирање да ги распоредат согласно со критериумите од ставот (4) на овој член по пат на ждрепка.

Со Законот за финансирање на политичките партии се уредува начинот и постапката на обезбедување на финансиските средства, располагањето со средствата за тековната работа и дејствувањето на политичката партија, како и начинот на контрола на финансирањето и финансиско-материјалното работење на политичките партии.

Во член 8 од Законот за финансирање на политичките партии е наведено дека јавните извори за финансирање на политичките партии се финансиски средства предвидени со Буџетот на Република Македонија.

Во член 9 алинеја 1 од Законот за финансирање на политичките партии е дадено дека вкупните средства за годишно финансирање на политичките партии се во висина од 0,15% од вкупните изворни приходи на Буџетот на Република Македонија.

Во член 10 од Законот за финансирање на политичките партии е наведено дека средствата за финансирање на политичките партии, во износ од 30% што се обезбедуваат од Буџетот на Република Македонија се распоредуваат подеднакво на сите политички партии кои освоиле најмалку 1% од вкупниот број од гласовите на избирачите кои гласале на последните одржани избори за пратеници во Собранието на Република Македонија, на ниво на целата Република, или на последните одржани локални избори во единицата на локалната самоуправа.

Средствата за финансирање на политичките партии, во износ од 70% што се обезбедуваат од Буџетот на Република Македонија се распоредуваат на политичките партии чии кандидати се избрани за пратеници во Собранието на Република Македонија на последните одржани избори за пратеници, сразмерно на бројот на избраните пратеници и на политичките партии чии кандидати се избрани за советници на последните одржани локални избори, сразмерно на бројот на избраните советници.

Средствата од ставовите 1 и 2 на овој член се распоредуваат на политичките партии со решение на министерот за правда.

Државната изборна комисија до Министерството за правда доставува листа на политичките партии кои освоиле најмалку 1% од вкупниот број гласови на избирачите кои гласале на последните одржани избори за пратеници во Собранието на Република Македонија, на ниво на цела Република, или на последните одржани локални избори во секоја општина и во градот Скопје, на ниво на општина, односно градот Скопје.

Државната изборна комисија до Министерството за правда доставува листа по политичка партија за бројот на избраните пратеници во Собранието на Република Македонија на ниво на цела Република и за бројот на избраните советници на последните локални избори на ниво на цела Република.

* * *

Со предложената иницијатива предлагачот ги оспорува горе изнесените одредби заради нивна спротивност со одредбите од Уставот на Република Северна Македонија, односно според предлагачот тие се во директна спротивност на член 9, член 16 став 2, член 22 став 2 и член 33 од Уставот на Република Северна Македонија.

Предлагачот истакнува дека со оспорените законски одредби се врши дискриминација на вонпарламентарните и помалите политички партии како и на независните кандидати.

Во предметната иницијатива, предлагачот наведува дека со оспорените одредби се нарушува еднаквиот пристап до политичката реклама со што се создаваат услови да се влијае на слободата на изборот на страна на гласачот.

* * *

Распределба на времето за емитување на информативна програма и информирање на граѓаните за изборниот процес од страна на Јавниот радиодифузен сервис, се врши со цел да се обезбеди избалансирано известување.

Во однос на платеното политичко рекламирање измените во законот се извршени земајќи ги предвид препораките на ОБСЕ со што се обезбедува разумна временна рамка за платено политичко рекламирање за учесниците во изборниот процес согласно постигнатиот успех и обезбедување на рамноправност помеѓу истите. Финансиските средства за платено политичко рекламирање се распоредуваат согласно процентот на освоени гласови на учесниците во изборниот процес, запазувајќи го принципот на рамноправност.

Земајќи ги предвид одредбите од погоре цитираните закони, произлегува дека просторот што политичките партии го добиваат во медиумите, средствата за финансирање на политичките партии, се распоредува според бројот на избирачки гласови што истите ќе ги добијат со нивното учество во изборниот процес.

Важно е да се нагласи дека донесување на измени и дополнувањата на Изборниот законик се носи со консензус помеѓу сите политички партии во Република Македонија. Во таа насока одредбите внесени во овој законик се предмет на договор помеѓу политичките партии првенствено во насока на обезбедување на фер изборен циклус со рамноправност на сите страни вклучени во истиот и исполнување на препораките кои се дел од релевантни меѓународни документи, како и препораките за Република Северна Македонија дадени од меѓународни институции како Европска комисија, Совет на Европа и ОБСЕ/ОДИХР во однос на спроведување на изборни процеси.

Врз основа на наведеното, Владата на Република Северна Македонија му предлага на Уставниот суд на Република Северна Македонија да не ја прифати Иницијативата за поведување постапка за оценување на уставноста на член 75-ѓ став 1 и 12, член 76-а став 2, член 76-д став 4 и член 78-а став 4 и 5 од Изборниот законик.

Точка 30

Владата го разгледа Решението У.бр.163/2016 од 27.11.2019 година за поведување на постапка за оценување на уставноста на Законот за дополнување на Законот за

помилување („Службен весник на Република Македонија“ бр.99/2016) и притоа го утврди следново мислење:

Во решението се наведува дека подносителот на Иницијативата за поведување постапка за оценување на уставноста на Законот за дополнување на Законот за помилување („Службен весник на Република Македонија“ бр. 99/2016) смета дека законодавецот со наведениот закон ги надминал уставните ограничувања за функциите и надлежностите на Претседателот на Република Македонија и ги загрозил владеењето на правото како темелна вредност на Уставниот поредок и воопшто правната сигурност на граѓаните.

Според Судот, со воведувањето на можноста за поништување на даденото помилување во оспорениот закон, основано се доведува во прашање неговата согласност со принципот на владеење на правото и правната сигурност на граѓаните на Република Северна Македонија, предвиден во член 8 став 1 алинеја 3, како и со членот 51 и член 84 став 1 алинеја 9 од Уставот на Република Северна Македонија. Според член 84 став 1 алинеја 9 од Уставот на Република Северна Македонија Претседателот на Република Северна Македонија дава помилувања во согласност со закон.

Со Законот за дополнување на Законот за помилување („Службен весник на Република Македонија“ бр.99/2016) се додава нов член 11-а во Законот за помилување („Службен весник на Република Македонија“ бр. 20/1993) во ставот 1 е пропишано дека Претседателот на Републиката во рок од 30 дена може да го поништи помилувањето дадено без претходна постапка за помилување, со што се предвидува време во кое може да се изврши преоценка на интересот за Републиката или на посебните околности што се однесуваат на личноста и на кривичното дело кои укажуваат дека даденото помилување е оправдано. Во ставот 3 од овој член е пропишано дека и лицето за кое е донесена одлука за помилување има право до Претседателот на Републиката да поднесе барање за поништување на одлуката за негово помилување, а во ставот 4 од овој член е пропишано дека Претседателот на Републиката е должен во рок од 30 дена од денот на поднесувањето на барањето од ставот 3 да ја поништи донесената одлука, со што лицето за кое е донесена одлука за помилување да може во правично и јавно судење пред независен и непристрасен суд во контрадикторна постапка да ги оспорува обвиненијата против него и да предлага и изведува докази во своја одбрана под условите предвидени во Кривичниот законик и врз основа на законито спроведена кривична постапка, со што не се загрозува владеењето на правото и правната сигурност на граѓаните.

Со можноста утврдена во членот 11-а став 3 од предметната дополна, загарантирано е и правото лицето доколку не се согласува со одлуката за помилување, да поднесе барање за нејзино поништување.

Од наведеното недвосмислено произлегува дека на Претседателот на Републиката не му се дадени поголеми овластувања, од оние кои веќе му се утврдени со Устав и закон, притоа во целост почитувајќи ги основните темелни вредности на Уставот,

како владеење на првото и почитување на основните слободи и права на човекот и граѓанинот.

Правото на Претседателот на Републиката да дава помилување е негова уставна надлежност, при што Уставот во истата одредба во кое е утврдено ова право, предвидел истото да се врши во согласност со закон.

Законодавецот ја уредува содржината на институтот помилување со Кривичниот законик и Законот за помилување.

Помилувањето е акт на милост на Претседателот на Републиката, кој не одлучува во својство на судски орган, туку како државен орган кој го добил својот легитимитет од граѓаните преку непосредни избори.

Помилувањето е неприкосновено уставно и законско право на Претседателот на Република Северна Македонија, кое може да го користи по своја оцена во рамките на постапката која е утврдена со закон, а аналогно на ова и да го отповика даденото помилување. И во досегашната практика има забележано случаи на поништување на дадено помилување. Така, со акт 07-447/2 од 29 јули 2009 година е повлечено помилувањето за осуденото лице Ламбе Борис Арнаудов од Охрид, содржано во Одлуката на Претседателот на Република Македонија за помилување на осудени лица по повод 2-ри Август 2009 година - Националниот празник на Република Македонија бр. 07-477 од 28 јули 2009 година.

Во однос на практиката на Европскиот суд за човекови права и особено предметот Леха против Словачка, се истакнува дека во овој предмет се работи за помилување кое е дадено од Претседателот на државата, но е поништено од друг претседател.

Имајќи го предвид наведеното, Владата на Република Северна Македонија смета дека Законот за дополнување на Законот за помилување („Службен весник на Република Македонија“ бр.99/2016) не е во спротивност со член 8 став 1 алинеја 3 како и со членот 51 и член 84 став 1 алинеја 9 од Уставот на Република Северна Македонија и му предлага на Уставниот суд да не го укине или поништи наведениот закон.

Точка 31

Владата го разгледа Извештајот на Народниот правобранител на Република Северна Македонија за следење на примената на начелото на соодветна и правична застапеност за 2018 година, како материјал за информирање.

Притоа, се укажува дека согласно член 36 став 1 од Законот за народниот правобранител, Извештајот за следење на примената на начелото на соодветна и правична застапеност за 2018 година би требало да биде составен дел на Годишниот извештај, со кој Народниот правобранител на Република Северна Македонија го информира Собранието на Република Северна Македонија.

Точка 32

Владата ја разгледа Понуда од нотар Сашо Клисароски од Скопје за продажба на недвижен имот со Имотен лист бр.3354 за КО Ѓорче Петров 3, Дексион на КП бр.5237 место/улица Црногорска, и по Понудата го усвои Известувањето на Министерството за транспорт и врски.

Точка 33

Владата ја разгледа Понудата за продажба на недвижен имот со Имотен лист бр.48265 за КО Бардовци на КП бр.2018 место/улица Долни Шамак, доставена од нотар Сашо Клисароски од Скопје и по Понудата ги усвои Известувањето на Министерството за транспорт и врски и негативното Мислење на Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство.

Точка 34

По оваа точка немаше предлози.

Точка 35

1. Владата донесе Одлука за поништување на решенија за распоредување и наредби за извршување на работи и задачи.

2. Владата го разгледа Известувањето за недоставување на списи по предметот бр.3625-1837/18 (претходно заведен под бр.10.1975/2011) на Министерството за труд и социјална политика и го задолжи Министерството за труд и социјална политика веднаш да ги достави списите по предметот бр.3625-1837/18 (претходно заведен под бр.10.1975/2011), во оригинал до Врховниот суд на Република Северна Македонија.

3. Владата го разгледа и прифати Барањето за измена на заклучок од точка 33 од Нацрт-записникот од Седумдесет и четвртата седница на Владата на Република Северна Македонија, одржана на 7 јули 2020 година, а во врска со Информацијата за плаќање на обврските за членството на Република Северна Македонија во БЕПС Инклузивната рамка за 2020 година, истиот да се измени и да гласи:

„Владата на Република Северна Македонија ја разгледа Информацијата за плаќање на обврските за членството на Република Северна Македонија во БЕПС Инклузивната рамка за 2020 година, ја усвои Информацијата и го задолжи Министерството за финансии да ги подмири обврските кои произлегуваат од членството на Република Северна Македонија во БЕПС Инклузивната рамка за 2020 година, најдоцна во рок од 30 дена,,

4. Владата го одложи разгледувањето на Известувањето за активностите поврзани со кризната состојба заради зголемен обем на влез и транзитирање на мигранти/бегалци низ територијата на Република Северна Македонија за период од

2 јули 2020 година до 8 јули 2020 година за наредната седница на Владата поради потребата од допрецизирање на податоците во истото.

5. Владата по повод прославата на државниот празник 2 Август – Ден на Републиката (Илинден) 2020 година, заклучи:

1) Организацискиот одбор за прославата на националниот празник Илинден 2020 година е предводен од Оливер Спасовски, претседател на Владата на Република Северна Македонија, а составен од претставници на Канцеларијата на претседателот на Владата на Република Северна Македонија и претставници од секторот за односи со јавност на Владата.

2) Делегацијата на Владата на Република Северна Македонија по повод прославата на националниот празник Илинден 2020 година во Скопје ќе ја предводи и ќе се обрати Оливер Спасовски, претседател на Владата на Република Северна Македонија.

Во состав на делегацијата предводена од Оливер Спасовски, претседател на Владата на Република Северна Македонија да бидат: Оливер Спасовски, претседател на Владата на Република Северна Македонија, д-р Бујар Османи, заменик на претседателот на Владата задолжен за европски прашања, м-р Никола Димитров, министер за надворешни работи, д-р Нина Ангеловска, министер за финансии и д-р Рената Дескоска, министер за правда.

3) Делегацијата по повод прославата на националниот празник Илинден 2020 година во Крушево ќе ја предводи и ќе се обрати претседателот на Собранието на Република Северна Македонија, Талат Џафери.

Во состав на делегацијата на Владата на Република Северна Македонија по повод прославата на националниот празник Илинден 2020 година во Крушево да бидат: м-р Радмила Шекеринска Јанковска заменик на претседателот на Владата на Република Северна Македонија и министер за одбрана, д-р Венко Филипче, министер за здравство, д-р Арбер Адеми, министер за образование и наука и м-р Горан Сугарески, министер за транспорт и врски.

4) Делегацијата по повод прославата на националниот празник Илинден 2020 година во Пелинце ќе ја предводи и ќе се обрати д-р Стево Пендаровски, Претседателот на Република Северна Македонија.

Во состав на делегацијата на Владата на Република Северна Македонија по повод прославата на националниот празник Илинден 2020 година во Пелинце да бидат: Мила Царовска, заменик на претседателот на Владата, задолжен за економски прашања и за координација со економските ресори, м-р Крешник Бектеши, министер за економија, Дамјан Манчевски, министер за информатичко општество и администрација, Трајан Димковски, министер за земјоделство, шумарство и водостопанство и Зорица Апостолска, министер без ресор задолжен за странски инвестиции.

5) Делегацијата по повод прославата на националниот празник Илинден 2020 година во Смилево: Едмонд Адеми, министер без ресор задолжен за дијаспора, Елвин Хасан, министер без ресор задолжен за странски инвестиции и Дејан Павлески, заменик на министерот за локална самоуправа.

Се препорачува на Општина Демир Хисар протоколарно да ја проследи владината делегација и протоколарно да го организира настанот.

6) Координацијата на прославите за националниот празник Илинден 2020 година ќе биде предводена од организацискиот одбор кој ќе координира со Кабинетот на претседателот на Собранието на Република Северна Македонија и Кабинетот на Претседателот на Република Северна Македонија.

7) Се задолжува Министерството за здравство, преку Комисијата за заразни болести да обезбеди протокол за организација на државните настани во време на пандемија.

8) Се задолжува Генералниот секретаријат на Владата на Република Северна Македонија, да ги покрие трошоците за одбележувањето на националниот празник Илинден 2020 година во Скопје според организацискиот план на организацискиот одбор.

9) Се укажува на Кабинетот на Претседателот на Република Северна Македонија, да ги покрие трошоците за одбележувањето на националниот празник Илинден 2020 година во Пелинце. Се укажува на Кабинетот на претседателот на Собранието на Република Северна Македонија, да ги покрие трошоците за одбележувањето на националниот празник Илинден 2020 година во Крушево.

10) Се укажува на службите за протокол на Кабинетот на Претседателот на Република Северна Македонија и Собранието на Република Северна Македонија да се усогласат во врска со сценаријата за одбележувањето и прославата на националниот празник Илинден 2020 година со организацискиот одбор за прослава на националниот празник Илинден 2020 година.

Сценаријата да имаат детален приказ на активностите по повод одбележувањето и прославата на националниот празник Илинден 2020 година.

11) Организацискиот одбор по усогласувањето со Кабинетот на Собранието на Република Северна Македонија и Кабинетот на Претседателот на Република Северна Македонија да достават целосно сценарио кое ги опфаќа сите прослави на Илинден 2020 година, организациски план како и лого и брендинг за празникот.

12) Се укажува на Јавното претпријатие Национална радио-телевизија, на 2.8.2020 година да врши директен пренос од одбележувањето на националниот празник Илинден 2020 година од трите локации (според деталното сценарио со саатници кое ќе го добијат од организацискиот одбор).

- 13) Се задолжува Министерството за одбрана - Генералштаб, да обезбеди присуство на доволен број на гардисти на локациите каде што ќе се одбележува националниот празник Илинден 2020 година, согласно барањата на кабинетите, како и опрема за свечено положување на цвеќе, шатори и воен оркестар, фанфаристи соодветно на барањата кои по писмен пат ќе ги добијат од организацискиот одбор.
- 14) Се задолжува Службата за општи и заеднички работи на Владата на Република Северна Македонија, да набави материјали и техничка опрема за одбележувањето на националниот празник Илинден 2020 година, за која ќе добијат технички спецификации од страна на организацискиот одбор.
- 15) Се задолжува Службата за општи и заеднички работи на Владата на Република Северна Македонија, да ги покрие трошоците за поставување на контејнери за отпад и мобилни тоалети во Крушево, Пелинце и Скопје.
- 16) Се задолжува Службата за општи и заеднички работи на Владата на Република Северна Македонија, да обезбеди превоз на делегациите врз основа на спецификација обезбедена од организацискиот одбор.
- 17) Се задолжува Службата за општи и заеднички работи на Владата на Република Северна Македонија, да обезбеди столици, маси и чадори/тенди за заштита од сонце за сите прослави согласно барањата.
- 18) Се задолжува Службата за општи и заеднички работи на Владата на Република Северна Македонија, да обезбеди венци, метални потпирачи за венци, метални потпирачи (со јаже), цветен аранжман, црвена патека и држачи за знамиња и знамиња за потребите на сите владини делегации за прославата на националниот празник Илинден 2020 година (според насоките на протоколот на Владата кои ќе достават точни спецификации за нивното распоредување).
- 19) Се задолжува Службата за општи и заеднички работи на Владата на Република Северна Македонија, да обезбеди превоз за тимовите кои ќе работат на организацијата на настаните.
- 20) Се задолжува Службата за општи и заеднички работи на Владата на Република Северна Македонија, да обезбеди превоз за делегациите на Сојузот на борците на Република Северна Македонија.
- 21) Се задолжува Министерството за транспорт и врски, во соработка со Јавното претпријатие за одржување и заштита на магистралните и регионалните патишта - Скопје Ц.О., да изврши расчистување и санација на делницата од магистралниот пат до меморијалниот центар Пелинце и патниот правец Прилеп – Крушево (особено на влезот на градот Крушево, кај бензинската станица на Макпетрол) како и да обезбеди хоризонтална сигнализација.

- 22) Се задолжува Министерството за здравство, од општините Куманово, Прилеп и Демир Хисар, а во координација со Комисијата за заразни болести, да обезбеди медицински тимови за настаните.
- 23) Се препорачува на Град Скопје и Општина Куманово да обезбедат присуство на возила за противпожарна заштита на локациите на кои ќе се одбележува националниот празник Илинден 2020 година и да ги уредат просторите околу спомениците и меморијалниот центар каде што ќе се одвиваат прославите.
- 24) Се препорачува на Општина Прилеп и Општина Кривогаштани, да обезбедат по едно противпожарно возило за 1-ви и 2-ри август во Крушево.
- 25) Се препорачува на Општина Крушево, Град Скопје и Општина Куманово да обезбедат цистерни за вода.
- 26) Се задолжува Јавното претпријатие за стопанисување со државните шуми национални шуми п.о.-Скопје, да обезбеди дрвени столпчиња за означување на патеката до Мечкин Камен.
- 27) Се задолжува Службата за односи со јавност на Владата, да подготви лого по повод прославата и во најкус можен рок за тоа да го информира организациониот одбор за прослава на националниот празник Илинден 2020 година.
- 28) Се задолжува Министерството за култура да ги обезбеди средствата и контактите за културно-уметничката програма (испланирана во сценариото од страна на организацискиот одбор).
- 29) Се задолжува Генералниот секретаријат на Владата на Република Северна Македонија да ги обезбеди средствата, да ги исконтактира и да ги организира водителите на прославата во Скопје.
- 30) Се задолжува Министерството за внатрешни работи да ги преземе сите мерки и активности потребни за мирно и безбедно одбележување на прославата на националниот празник Илинден 2020 година. Се задолжува Министерството за внатрешни работи, преку СВР Битола, да го организира сообраќајот и да обезбеди соодветен тек на моторни возила во Крушево на Мечкин Камен, по повод прославата на националниот празник Илинден 2020 година.
- 31) Секторот за односи со јавност изработеното лого за националниот празник Илинден 2020 година да го достави до сите национални телевизии, со цел да се емитува на денот на празнувањето на националниот празник Илинден 2020 година.
- 32) Одделението за протокол и преведување на Владата на Република Северна Македонија да испрати покана според протоколарна пресеанс листа во електронска и печатена форма, не подоцна од две недели пред настанот, да ги прифати потврдите и врз основа на истите да изработи протоколарна листа за Илинден 2020 година – Скопје, вклучително и скица со распоред за седење на гостите.

33) Се препорачува на Општина Прилеп да обезбеди теренски возила за прославата на националниот празник Илинден 2020 година во Крушево.

6. Владата го разгледа и го усвои Извештајот за бројот на добиени приговори по основ на Уредбата со законска сила за финансиска поддршка на граѓани и вработени лица со низок доход, млади лица и здравствени работници преку издавање на домашна платежна картичка наменета за купување на македонски производи и услуги за време на вонредна состојба, број на решени приговори и број на приговори по кои сеуште се чека одговор од надлежните институции.

По овој повод, се задолжува Министерството за образование и наука да ги провери и потврди списоците доставени до Генералниот секретаријат на Владата на Република Северна Македонија и за истото да ја информира Владата во најкус можен рок.

Точка 36

Владата го разгледа Тримесечниот извештај за работењето на „Железници на Република Северна Македонија – Транспорт“ А.Д. – Скопје за периодот од 1 јануари 2020 година до 31 март 2020 година, како материјал за информирање.

Точка 37

Владата го разгледа Извештајот на независниот ревизор за извршена ревизија на работењето на Ревизорското тело за ревизија на инструментот за претпристапна помош за периодот од 1 јануари до 31 декември 2019 година, како материјал за информирање.

Точка 38

Владата ја разгледа Информацијата за статусот на надградба на системот на Агенцијата за вработување на Република Северна Македонија за поврзување со Централниот регистар на население, како материјал за информирање.

Истовремено, Владата имајќи го предвид укажувањето изнесено во мислењето на Министерството за информатичко општество и администрација ѝ укажува на Агенцијата за вработување на Република Северна Македонија веднаш да постапи со адаптација на модулите, а не да се чека на утврдување на фискалните импликации заради обезбедување на финансиски средства за реализација на истото, како и спроведување на соодветна постапка за јавна набавка, а потребните средства за реализација да се обезбедат во рамки на Буџетот на Агенцијата за вработување на Република Северна Македонија.

Точка 39

Владата го разгледа Извештајот за работа на Комисијата за организации со статус од јавен интерес во 2019 година, како материјал за информирање.

Точка 40

Владата ја разгледа Информацијата за реализација проектот „Водоснабдување на Делчево“, како материјал за информирање.

Истовремено Владата заклучи, предлагачот да ги има предвид укажувањата од Министерството за финансии, потребните финансиски средства за реализација на проектот „Водоснабдување на Делчево“, за наредниот среднорочен период, да ги вклопи во рамки на максимално одобрените износи на расходи за секоја година соодветно.

Точка 41

Владата ја разгледа Информацијата за квалитет на воздухот во Република Северна Македонија, за мај 2020 година, како материјал за информирање.

Точка 42

Владата ја разгледа Информацијата за квалитет на воздухот во Република Северна Македонија, за јуни 2020 година, како материјал за информирање.

Точка 43

Владата ја разгледа Информацијата за примена на Законот за нотаријат за 2019 година, како материјал за информирање.

Точка 44

Владата ја разгледа Информацијата за усвојување на текстот на втор Национален акциски план на Република Северна Македонија за имплементација на Резолуцијата на Организацијата на Обединетите нации 1325 – Жени, мир и безбедност 2020–2025 и ја усвои со следните заклучоци:

1. Го усвои текстот на вториот Национален акциски план на Република Северна Македонија за имплементација на Резолуцијата на Организацијата на Обединетите нации 1325 – Жени, мир и безбедност 2020–2025 – стратешка рамка.
2. Се задолжува Министерството за одбрана да ги координира сите активности за имплементација на вториот Национален акциски план на Република Северна Македонија за имплементација на Резолуцијата на Организацијата на Обединетите нации 1325 – Жени, мир и безбедност 2020–2025 – стратешка рамка.
3. Се задолжуваат Министерството за труд и социјална политика, Министерството за внатрешни работи, Министерството за надворешни работи, Министерството за

здравство, Министерството за образование и наука, Министерството за правда, Министерството за финансии, Центарот за управување со кризи и Дирекцијата за заштита и спасување, да изработат оперативни планови за имплементација на вториот Национален акциски план на Република Северна Македонија за имплементација на Резолуцијата на Организацијата на Обединетите нации 1325 – Жени, мир и безбедност 2020–2025 во координација со Министерството за одбрана до крајот септември 2020 година.

4. Се препорачува на единиците на локална самоуправа да изработат оперативни планови за имплементација на вториот Национален акциски план на Република Северна Македонија за имплементација на Резолуцијата на Организацијата на Обединетите нации 1325 – Жени, мир и безбедност 2020–2025 во координација со Министерството за одбрана до крајот на септември 2020 година.

5. Се задолжува Министерството за одбрана да координира со процесот на мониторинг и известување преку формирање на тело (работна група за координација, мониторинг и евалуација на вториот Национален акциски план на Република Северна Македонија за имплементација на Резолуцијата на Организацијата на Обединетите нации 1325 – Жени, мир и безбедност 2020–2025).

6. Се задолжува Министерството за одбрана да изработи и достави до Владата на Република Северна Македонија информација за степенот на реализација на втората етапа до крајот на октомври 2020 година.

Точка 45

Владата ја донесе Одлуката за испраќање на припадници на Армијата на Република Северна Македонија за учество на вежбата „SABER JUNCTION 20” во Сојузна Република Германија, која претходно редакциски да се усогласи со Секретаријатот за законодавство.

*

* *

На седницата се водени стенографски белешки.

Седницата заврши во 15:05 часот.

**ГЕНЕРАЛЕН СЕКРЕТАР НА ВЛАДАТА
НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА
МАКЕДОНИЈА**

д-р Драги Рашковски

**ПРЕТСЕДАТЕЛ НА ВЛАДАТА НА
РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА
МАКЕДОНИЈА**

Оливер Спасовски

